

ผลการทดลอง

การแยกเชื้อ Aspergillus ต่าง ๆ สายพันธุ์จากแหล่งอาหารที่รับประทานได้

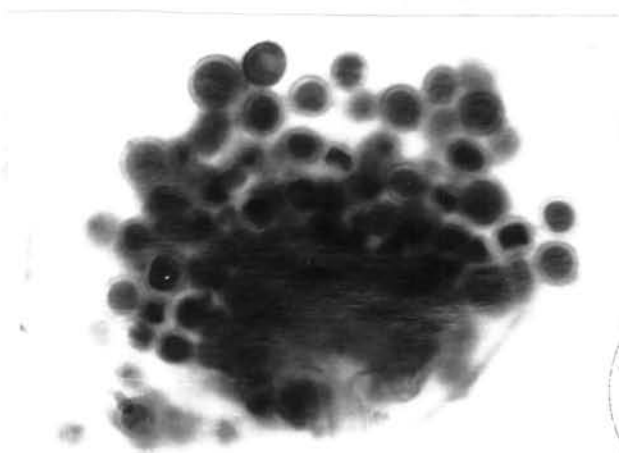
สายพันธุ์ที่แยกได้จากลูกแป้งที่เก็บได้จาก 52 แห่งของประเทศ พบว่า ลูกแป้งจาก 7 แห่งของ 6 จังหวัด ที่พบรา Aspergillus ใช้รหัสย่อเพื่อสะดวกต่อการทดลอง คือ A หมายถึงสายพันธุ์ที่แยกได้จากลูกแป้ง ในดินแยกได้ทั้งหมด 7 สายพันธุ์ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1 เป็นลูกแป้งซึ่งนำมาจากตลาดสดเค็จ จังหวัดกรุงเทพมหานคร แยกได้ A. niger (A3) จากชัยภูมิ เป็น A. oryzae (A6) จากบุรีรัมย์ ลำปาง และพิษณุโลก มี 2 แห่ง เป็น Aspergillus sp. (A8, A10, A12 และ A13 ทมลาคับ) จากปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ เป็น A. niger (A14)

จากเชื้อหมักที่ได้จากโรงงานสุราแอลกอฮอล์ ใช้รหัสย่อว่า B แยกได้ 2 สายพันธุ์ คือ A. niger (B1) และ A. oryzae (B2) จากเชื้อหมักเต้าเจี้ยว ใช้รหัสย่อว่า C แยกได้ 1 สายพันธุ์ คือ A. oryzae (C) A. niger สายพันธุ์ A21 เป็นสายพันธุ์มาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบการทดลองเพื่อหาปริมาณโปรตีน ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่ได้จากห้องปฏิบัติการของบริษัท Tate and Lyte Limited ในประเทศอังกฤษ ใช้ผลิตโปรตีนจากเชื้อรา โดยมีแหล่งคาร์บอนเป็นซูโครส ซึ่งสกัดจากผักเคียว (carob)

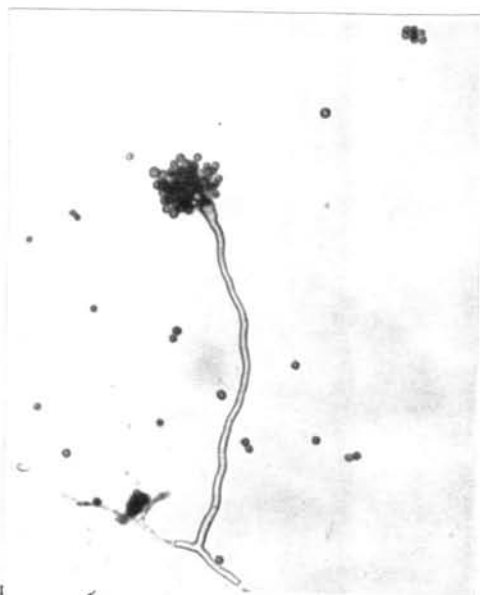
ตั้งแต่ตารางที่ 6 - 31 ได้จัดไว้ในภาคผนวก

การเตรียมอาหารเหลวจากเศษมันสำปะหลัง และการหาปริมาณแป้ง

ผลแสดงไว้ในตารางที่ 2 เป็นค่า OD ที่ได้จากน้ำแป้งที่ทราบความเข้มข้นและกราฟที่ 1 แสดงเส้นกราฟมาตรฐานที่ได้จากแป้งมันสำปะหลัง เอส อาร์ จำกัด เป็นมาตรฐานของปริมาณแป้ง แทนที่จะใช้ soluble starch จากบริษัทที่จำหน่ายจากต่างประเทศ เพื่อต้องการได้เปอร์เซ็นต์แป้งที่เป็นแป้งมันสำปะหลังที่แท้จริง

รูปที่ 6 แสดงลักษณะ ขอสปอร์ของรา Aspergillus niger
สายพันธุ์ B₁ ที่แยกได้จากลูกแป้งแอลกอฮอล์
จังหวัดอุบลราชธานี

รูปที่ 7 แสดงลักษณะ ขอสปอร์ของรา Aspergillus niger
สายพันธุ์ B₁₄ ที่แยกได้จากลูกแป้งแอลกอฮอล์จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ 1 แสดงผลการแยกเชื้อ *Aspergillus* สายพันธุ์ต่าง ๆ จาก
 ลูกแป้ง เชื้อหมักของโรงงานสุราแอลกอฮอล์อยุธยา เชื้อหมักจาก
 โรงงานเต้าเจี้ยวและจากห้องปฏิบัติการของบริษัท Tate and Lyte
 Limited

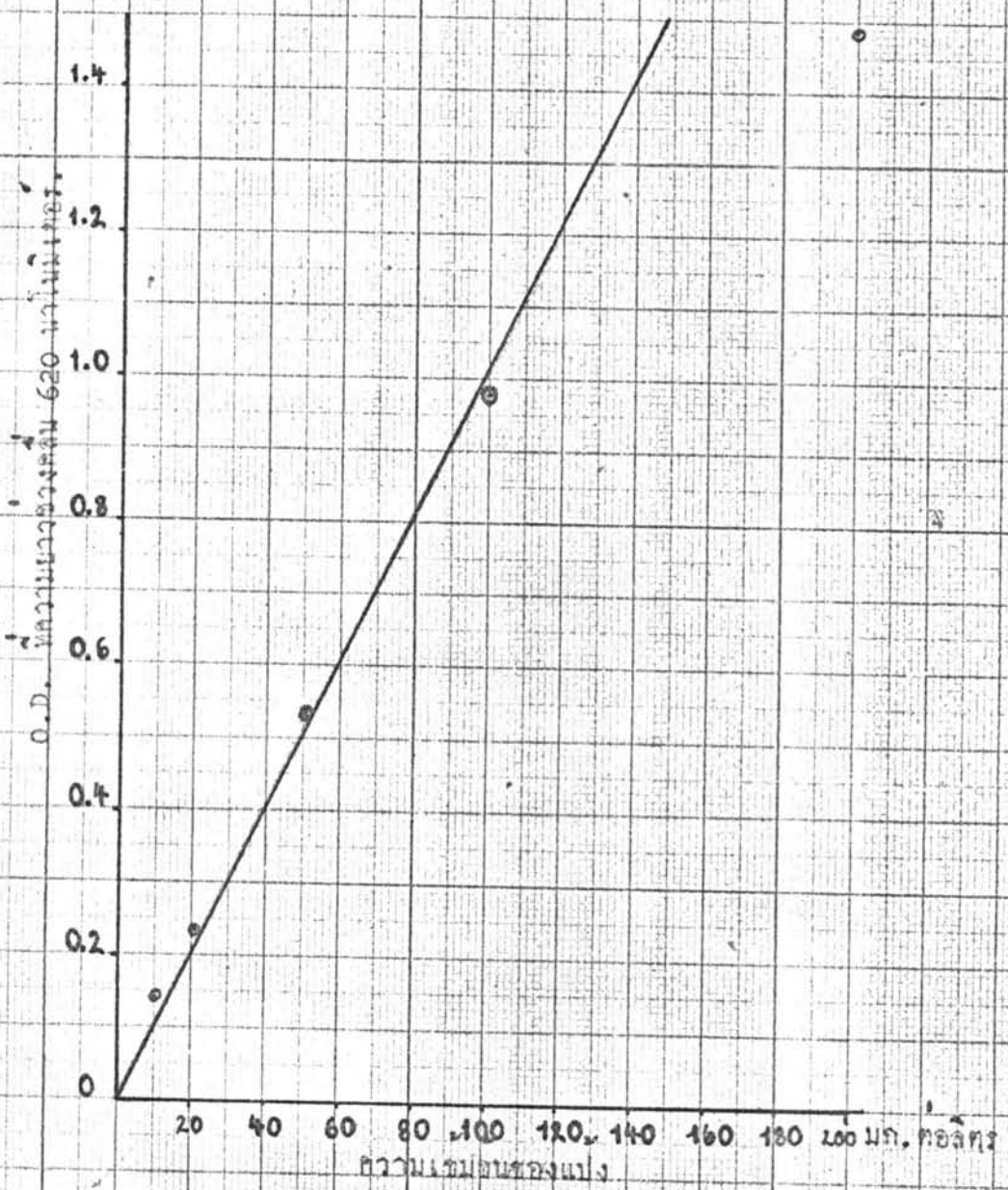
อันดับที่	แหล่งอาหารที่แยก	จังหวัดที่ เก็บตัวอย่าง	ชื่อเชื้อ	รหัสยบ
1	ลูกแป้ง	ตลาดสมเด็จพระ (กรุงเทพฯ)	<i>Aspergillus niger</i>	A 3
2	ลูกแป้ง	ชัยภูมิ	<i>Aspergillus oryzae</i>	A 6
3	ลูกแป้ง	บุรีรัมย์	<i>Aspergillus sp.</i>	A 8
4	ลูกแป้ง	ลำปาง	<i>Aspergillus sp.</i>	A10
5	ลูกแป้ง	พิษณุโลก	<i>Aspergillus sp.</i>	A12
6	ลูกแป้ง	พิษณุโลก	<i>Aspergillus sp.</i>	A13
7	ลูกแป้ง	ปากน้ำโพ (นครสวรรค์)	<i>Aspergillus niger</i>	A14
8	เชื้อหมักของโรงงาน สุรา	อยุธยา	<i>Aspergillus niger</i>	B1
9	เชื้อหมักของโรงงาน สุรา	อยุธยา	<i>Aspergillus niger</i>	B2
10	เชื้อหมักเต้าเจี้ยว	เพชรบุรี	<i>Aspergillus oryzae</i>	C
11	-	อังกฤษ	<i>Aspergillus niger</i>	A21 ⁺

+ เป็นสายพันธุ์จากห้องปฏิบัติการของบริษัท Tate and Lyte Limited.

ตารางที่ 2

แสดงปริมาณของแป้งมันสำปะหลังโดยใช้นำมันสำปะหลัง
เอส อาร์ จำกัด เป็นค่ามาตรฐานของแป้งและใช้วิธีของ
Gram iodine หาปริมาณแป้ง แล้ววัด หาค่า OD ที่
ความยาวช่วงคลื่น 620 นาโนมิเตอร์

ความเข้มข้นของแป้งมันสำปะหลัง มก. ตอลิตร	Absorbance		
	OD 1	OD 2	Average OD
0	0	0	0
10	0.142	0.142	0.142
20	0.235	0.235	0.235
50	0.548	0.525	0.536
100	0.977	0.977	0.977
200	1.515	1.455	1.485

ภาพที่ 1 แสดงกราฟความสัมพันธ์ของแผ่นตัวกรอง โดยใช้ตัวกรองสีโอรัน ที่ความยาวคลื่น 620 นาโนเมตร.

โดยเตรียมแป้งมันสำปะหลังให้มีความเข้มข้น 10, 20, 50, 100 และ 200 มก. ต่อ ลิตร แล้วทำปฏิกิริยากับกรัมไอโอดีน ได้ปริมาณแป้งเป็นค่า OD ต่าง ๆ กัน แสดง ในตารางที่ 2 นั้น และให้นำค่า OD มาแสดงโดยกราฟที่ 1 เพื่อเป็นกราฟมาตรฐาน สำหรับหาค่าปริมาณของแป้งในน้ำแป้งที่เตรียมได้ต่อไป

การเตรียมอาหารเหลวโดยใช้ไขมันสำปะหลังเป็นแหล่งคาร์บอน อาหาร เหลวที่ได้มีสีค่อนข้างขาวขุ่น เนื่องจากใช้ไขมันสำปะหลังที่เป็นของแข็งแล้ว มีเศษดิน ดินมากด้วย ล้างควยน้ำประปาพอหมดเศษดินที่ติดมาก่อนนำมาเตรียมเป็นอาหารเหลว ดังนั้นอาหารเหลวที่ใช้ทดลองนี้จะมีพวกแร่ธาตุ minor element เกือบสมบูรณ์ เพียงพอสำหรับการเจริญเติบโตของราในช่วงสั้น ประมาณ 6 - 8 วัน

การเตรียมอาหารเหลว โดยใช้ไขมันสำปะหลังในสภาพต่าง ๆ ผลได้แสดง ไว้ในตารางที่ 3 พบว่าปริมาณแป้งที่ละลายออกจากไขมันในอาหารเหลว เปอร์เซนต์ แป้งที่ได้มีหน่วยเป็นกรัมใน 100 มล. ของน้ำแป้งที่เตรียมได้ จะมีปริมาณต่าง ๆ กันตาม สภาพของการเตรียม ดังนี้

สภาพที่ 1 แซ่ไขมันสำปะหลัง 150 กรัมในน้ำกลั่น 1000 มล. เป็นเวลา 1 และ 4 ชั่วโมง จะได้ปริมาณแป้งมันสำปะหลังที่ละลายออกมาในน้ำที่แซ่ 0.44, 0.46 และ 0.50 % ตามลำดับ

สภาพที่ 2 ตมน้ำเดือดแล้วใส่ไขมันสำปะหลัง 150 กรัม ในน้ำกลั่นเดือด 1000 มล. ตมต่อเป็นเวลา 5 และ 10 นาที จะได้ปริมาณแป้งมันสำปะหลัง 1.44 และ 2.48 % ตามลำดับ

สภาพที่ 3 ตมน้ำกลั่น 1000 มล. พร้อมไขมันสำปะหลัง 150 กรัม ให้ เดือดนานเป็นเวลา 5 และ 10 นาที ปริมาณแป้งมันสำปะหลังที่ได้ 2.30 และ 3.08% ตามลำดับ

สภาพสุดท้ายที่ทดลอง และได้ปริมาณแป้งมันสำปะหลังมากที่สุด คือไขมันสำปะ-

ตารางที่ 3 แสดงปริมาณแป้งมันสำปะหลังที่ได้จากเศษมันสำปะหลังโดยใช้สภาพต่าง ๆ เพื่อให้ได้ปริมาณแป้งพอเหมาะโดยใช้เศษมันสำปะหลัง 150 กรัม ทอติกร

อันดับที่	สภาพและลักษณะของการแช่เศษมันสำปะหลัง	แป้งมันสำปะหลัง (น้ำหนักต่อปริมาณ)
+ 1	แช่ที่อุณหภูมิห้องนาน 1 ชั่วโมง	0.44 %
	แช่ที่อุณหภูมิห้องนาน 2 ชั่วโมง	0.46 %
	แช่ที่อุณหภูมิห้องนาน 4 ชั่วโมง	0.50 %
+ 2	ต้มน้ำเดือดแล้วใส่มันสำปะหลังต้มต่อ 5 นาที	1.44 %
	ต้มน้ำเดือดแล้วใส่มันสำปะหลังต้มต่อ 10 นาที	2.48 %
+ 3	ต้มน้ำพร้อมมันสำปะหลังเดือดต้มต่อ 5 นาที	2.30 %
	ต้มน้ำพร้อมมันสำปะหลังเดือดต้มต่อ 10 นาที	3.08 %
++ 4	เศษมันสำปะหลังหั่นเป็นชั้นเล็ก ๆ ต้มพร้อมน้ำเดือดต้มต่อ 7 นาที	4.96 %

+ ขนาดเศษมันสำปะหลัง 3 ซม.ขม.

++ ขนาดเศษมันสำปะหลัง 3 ซม.นม.

หลังบดละเอียด 150 กรัม ต้มพร้อมน้ำกลั่น 1000 มล. ให้เดือดนานเป็นเวลา 7 นาที ได้ปริมาณแป้งมันสำปะหลัง 4.96 %

การคำนวณหาปริมาณโปรตีนจากกราฟมาตรฐาน

ตารางที่ 4 แสดงค่า absorbance ที่ได้จากการใช้ bovine serum albumin เป็นโปรตีนมาตรฐานและใช้วิธีของ Lowry กราฟที่ 2 เป็นกราฟมาตรฐานสำหรับหาค่าปริมาณลอร์โปรตีนด้วยวิธี Lowry ของสายใยราแห้ง โดยใช้โปรตีน bovine serum albumin เป็นมาตรฐาน

ในตารางที่ 5 เป็นค่า absorbance ที่ได้จากการใช้ $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ เป็นมาตรฐานของปริมาณไนโตรเจนทั้งหมด โดยใช้วิธีของ Kjeldahl และกราฟที่ 3 เป็นกราฟมาตรฐานสำหรับหาค่าปริมาณไนโตรเจนทั้งหมด ด้วยวิธีของ Kjeldahl ค่าไนโตรเจนทั้งหมดที่ได้ในสายใยแห้งของรา *Aspergillus* คุณควย 6.25 เป็นค่าเคคววนโปรตีน

ผลการศึกษาเบื้องต้น (Preliminary studies)

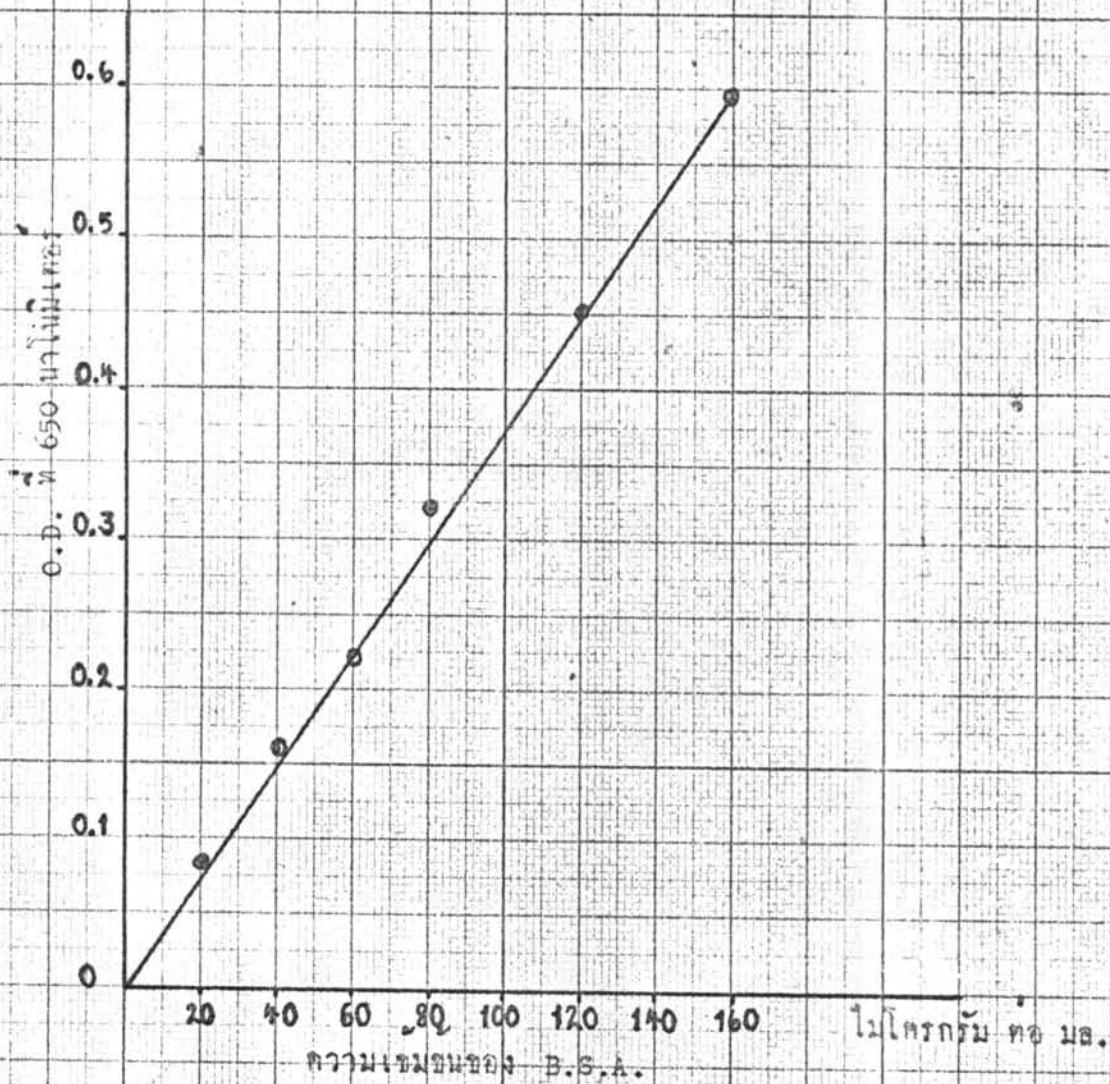
ก. ศึกษาจำนวนวันที่มีการสร้างโปรตีนสูงสุด ขนาดของเพลเล็ต pH และน้ำหนัก

เลือกรา *Aspergillus* 2 สายพันธุ์ โดยการสุ่มได้ A10 และ A14 จาก 11 สายพันธุ์ที่ไซทอลอง เลี้ยงในอาหารเหลวที่เตรียมขึ้นโดยมีแป้งมันสำปะหลัง 2.3% $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ 0.5%, KH_2PO_4 0.2 % pH เริ่มต้น 5.6 แล้วเก็บสายใยในเวลาต่าง ๆ กันคือ 1, 2, 3, 4, 5, 7 และ 8 วัน ได้ผลการทดลองของ A10 ดังแสดงไว้ในตารางที่ 6 และนำผลมาแสดงด้วยกราฟในกราฟที่ 4 ส่วนผลการทดลองของ A14 แสดงไว้ในตารางที่ 7 และนำผลมาแสดงด้วยกราฟในกราฟที่ 5 พบว่า

A10 มีขนาดเพลเล็ต 1.0 มม. ในวันที่ 1 และขนาดจะโตขึ้นเรื่อย ๆ ถึง 2.3 มม. ในวันที่ 8 สายพันธุ์ A14 มีขนาดเพลเล็ต 1.0 มม. ในวันที่ 1 และขนาดจะโตขึ้นเรื่อย ๆ ถึง 3.0 มม. ในวันที่ 8

ตารางที่ 4 แสดงค่า Absorbance ของ Bovine Serum Albumin (BSA) ที่ใช้เป็นมาตรฐานวัดค่าปริมาณคอรีโปรตีน โดยใช้วิธีของ Lowry ที่ความยาวคลื่น 650 นาโนมิเตอร์

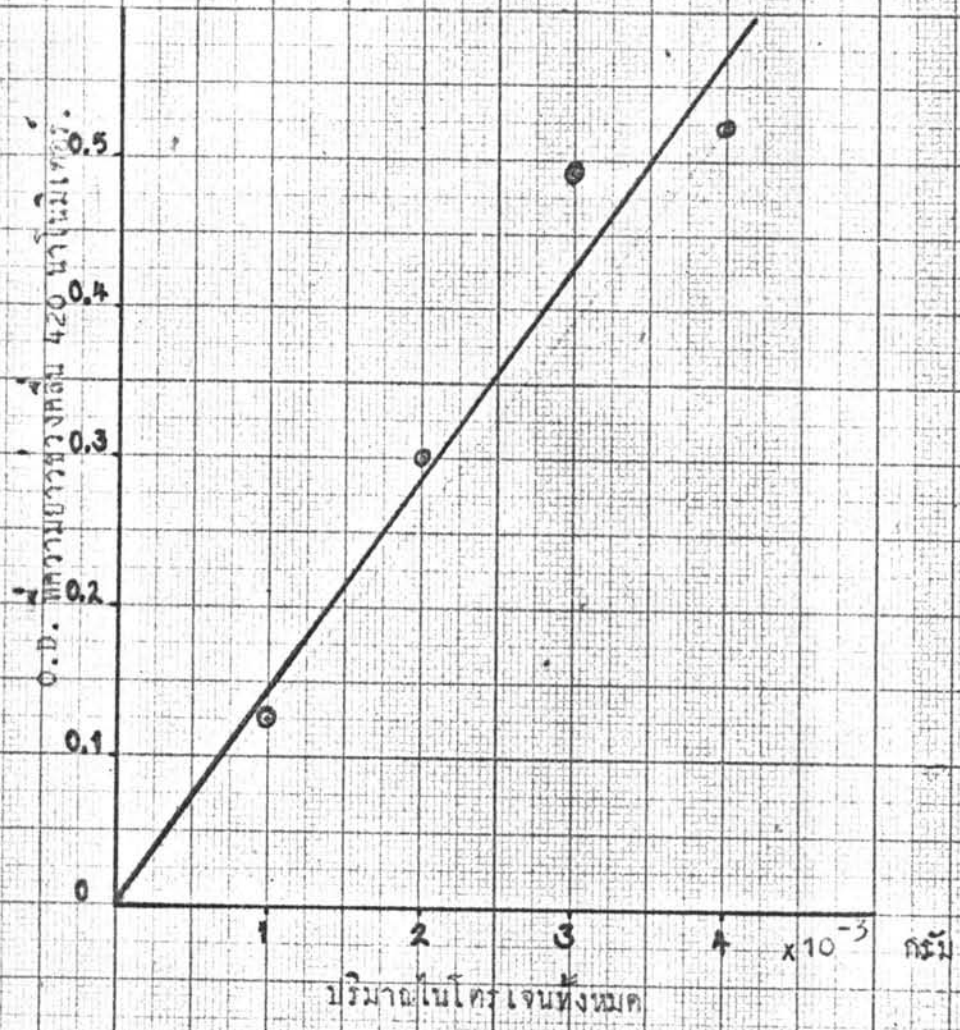
ไมโครกรัมตอ ม.ล. ของ BSA	Absorbance		
	OD 1	OD 2	Average OD
20	0.100	0.070	0.085
40	0.167	0.160	0.161
60	0.221	0.221	0.221
80	0.317	0.330	0.324
120	0.458	0.450	0.454
160	0.597	0.597	0.597

กราฟที่ 2 แสดงเส้นกราฟมาตรฐานของปริมาณอัลบูมิน โดยวิธี Lowry โดย
ใช้ B.S.A. (Bovine Serum Albumin) เป็นมาตรฐานอัล
บูมิน วัดที่ความยาวคลื่น 650 นาโนเมตร.

ตารางที่ 5 แสดงค่า Absorbance ของ $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ โดยใช้เป็นมาตรฐานของการวัดปริมาณไนโตรเจนทั้งหมด ด้วยวิธีของ Kjeldahl ที่ความยาวคลื่น 420 นาโนเมตร

อันดับที่	ปริมาณไนโตรเจน มก.	Absorbance		
		OD 1	OD 2	ค่าเฉลี่ย
1	1	0.120	0.130	0.125
2	2	0.305	0.300	0.303
3	3	0.498	0.490	0.494
4	4	0.470	0.570	0.520
5	0	0	0	0

กราฟที่ 3 แสดงเส้นกราฟมาตรฐานของแอมโมเนียมซัลเฟต เพื่อใช้เทียบค่าปริมาณของไนโตรเจนทั้งหมดด้วยวิธี Kjeldahl ที่ความยาวคลื่น 420 นาโนเมตร.

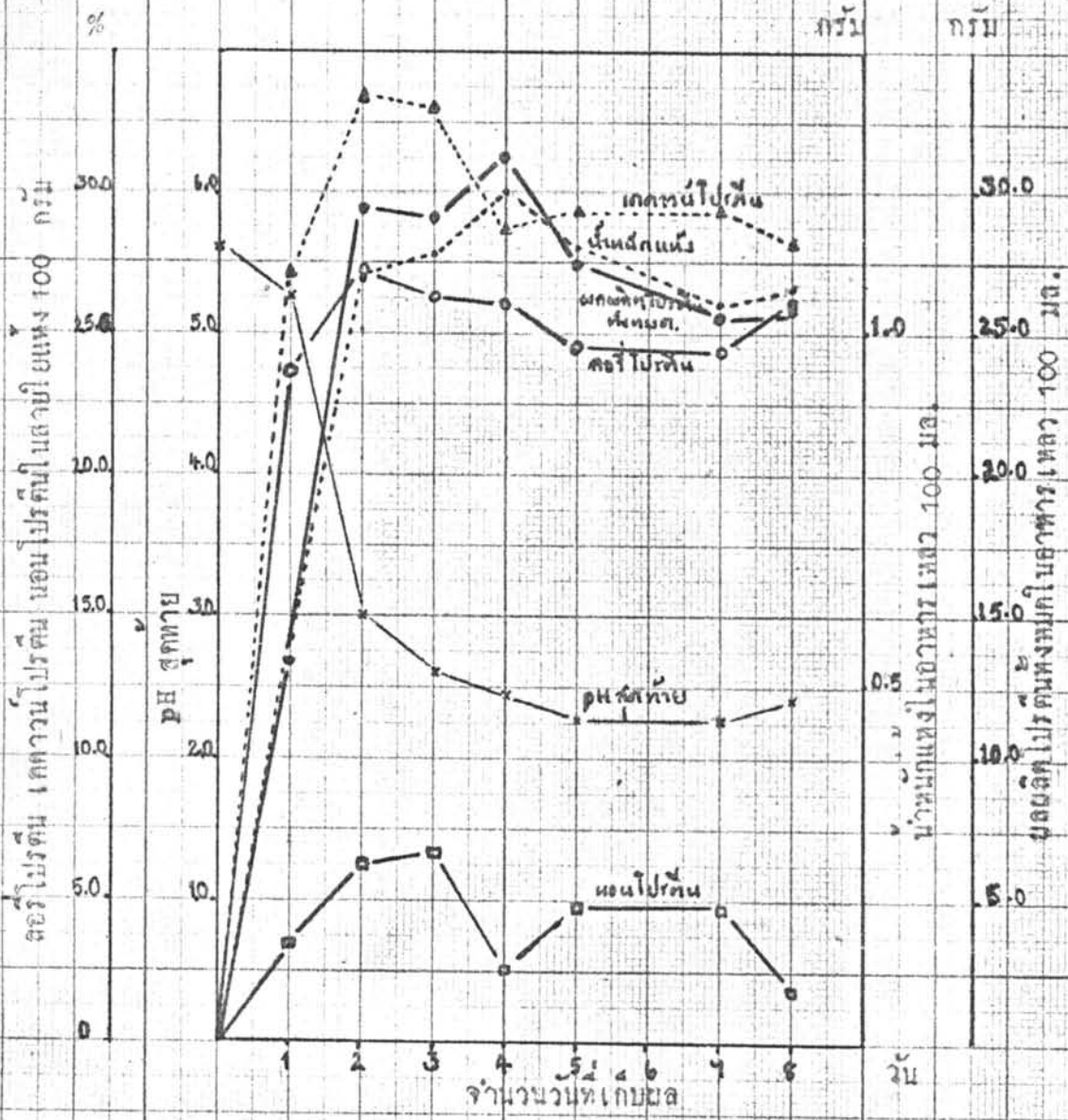
ผลของการทดลอง pH พบว่า เมื่อมีการเจริญเติบโตมากขึ้น pH ค่อย ๆ ลดลงทุกวันจาก pH เริ่มต้น 5.6 สำหรับสายพันธุ์ A10 ทน pH ต่ำสุด 2.28 ในวันที่ 7 ของการเลี้ยงและจะเริ่มเพิ่มขึ้นเล็กน้อยหลังวันที่ 7 คือ เป็น pH 2.42 ในวันที่ 8 ส่วน A14 pH สุดทาย วัดได้ 2.26 ในวันที่ 4 ต่ำสุดของการเลี้ยงใน 8 วัน หลังจากนั้น pH จะเพิ่มขึ้นจนถึง 2.77 ในวันที่ 8

การเจริญเติบโตของสายพันธุ์ทั้ง 2 โดยเก็บผลและชั่งน้ำหนักแห้ง กรัม ต่อ 100 มล. ซึ่งเลี้ยงในเวลาต่าง ๆ กัน พบว่า ในวันที่หนึ่ง A10 ชั่งน้ำหนักแห้งได้ 0.57 กรัม A14หนัก 0.22 กรัม เมื่อเลี้ยงต่อ ๆ ไป พบว่า ทั้ง A10 และ A14 มีน้ำหนักแห้งเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ในวันที่ 4 เป็นน้ำหนัก 1.20 และ 1.39 กรัม ตามลำดับ หลังจากนั้น การเจริญเติบโตจะค่อย ๆ ลดลงจนถึงวันที่ 8 ชั่งน้ำหนักแห้งได้ 1.00 และ 1.02 กรัมของ A10 และ A14 ตามลำดับ การเพิ่มและการลดของน้ำหนักแห้งมีความสัมพันธ์ แปรตรงกับน้ำหนักสด

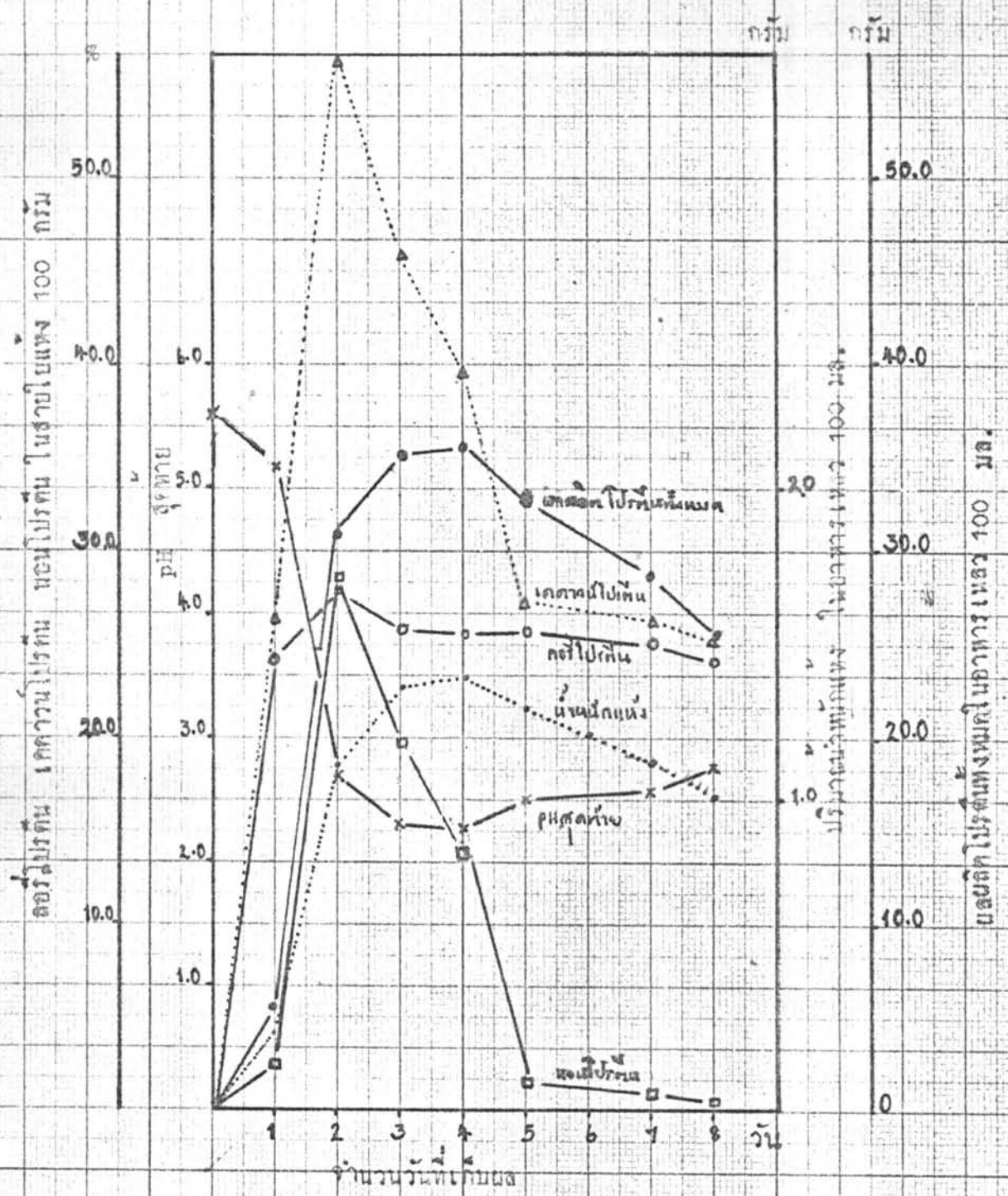
เมื่อตรวจปริมาณลอร์โปรตีนในวันที่ 1 พบว่า A10 มีปริมาณลอร์โปรตีน 23.64 % และ A14 มีปริมาณลอร์โปรตีน 24.23 % ต่อมาปริมาณลอร์โปรตีนของทั้ง 2 สายพันธุ์จะสูงที่สุดในวันที่ 2 ถึง 27.23 % ของสายพันธุ์ A10 และสายพันธุ์ A14 ได้ลอร์โปรตีน 27.91 % ในวันที่สองของการทดลอง และปริมาณลอร์โปรตีนจะลดลงหลังวันที่ 2 คือมีปริมาณลอร์โปรตีนในวันที่ 8 เป็น 26.14 % ในสายพันธุ์ A10 และ 24.54 % ของสายพันธุ์ A14 แสดงว่าน้ำหนักแห้งของทั้ง 2 สายพันธุ์มีมากที่สุดในวันที่ 4 แต่ปริมาณลอร์โปรตีนสูงที่สุดในวันที่ 2

ปริมาณของเเคทวอนโปรตีนมีความสัมพันธ์ตามลอร์โปรตีน พบว่า ทั้ง 2 สายพันธุ์สร้างเเคทวอนโปรตีนมากที่สุดในวันที่ 2 ของการเลี้ยง คือ 33.39 % ของสายพันธุ์ A10 และสายพันธุ์ A14 สร้างเเคทวอนโปรตีนได้ 56.50 %

จากกราฟที่ 4 และกราฟที่ 5 พบว่า สายพันธุ์ A10 มีปริมาณนอนโปรตีนมีค่ามากที่สุดในวันที่ 3 คือ 6.69 % ของสายพันธุ์ A10 และสายพันธุ์ A14 มีค่ามากที่สุด

กราฟที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเจริญเติบโต ปริมาณโปรตีน หอนโปรตีน และ pH ระหว่าง 1 ถึง 8 วันของ Aspergillus niger (A10) ในอาหารเหลวที่มีส่วนผสมของ 2.3% 0.5% (NH₄)₂SO₄ KH₂PO₄ 0.2% pH 5.6 ในช่วงเวลา 8 วัน

กราฟที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเจริญเติบโต ปริมาณโปรตีน แอมิโนโปรตีน และ pH สดใหม่ ที่เลี้ยงรา *Aspergillus niger* (A14) ในสภาพที่มีสารอาหารแห้ง 2.3% $(NH_4)_2SO_4$ 0.5% KH_2PO_4 0.2% ในอาหารเหลว ในช่วงเวลา 8 วัน

ในวันที่ 2 ได้ 28.59 % หลังจากวันที่ 3 ในสายพันธุ์ A10 และวันที่ 2 ในสายพันธุ์ A14 มีค่าลดลงจนถึงวันที่ 8 ได้ 1.98 % ของ A10 และ 0.46 % ของ A14

จากผลการทดลองของ A10 ที่แสดงไว้ในตารางที่ 6 และ กราฟที่ 4 ผลการทดลองของ A14 ที่แสดงไว้ในตารางที่ 7 และกราฟที่ 5 พบว่าปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดของ A10 และ A14 มีค่าเพิ่มจากวันที่ 1 มากขึ้นจนสูงสุดในวันที่ 4 ได้ 31.30 และ 35.51 กรัมต่อ 100 มล. ตามลำดับ หลังจากวันที่ 4 นี้จะมีปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดนี้ลดลงจนถึง วันที่ 7 ของ A10 ได้ 25.60 กรัมต่อ 100 มล. และ 25.03 กรัมต่อ 100 มล. ของ A14 ในวันที่ 8

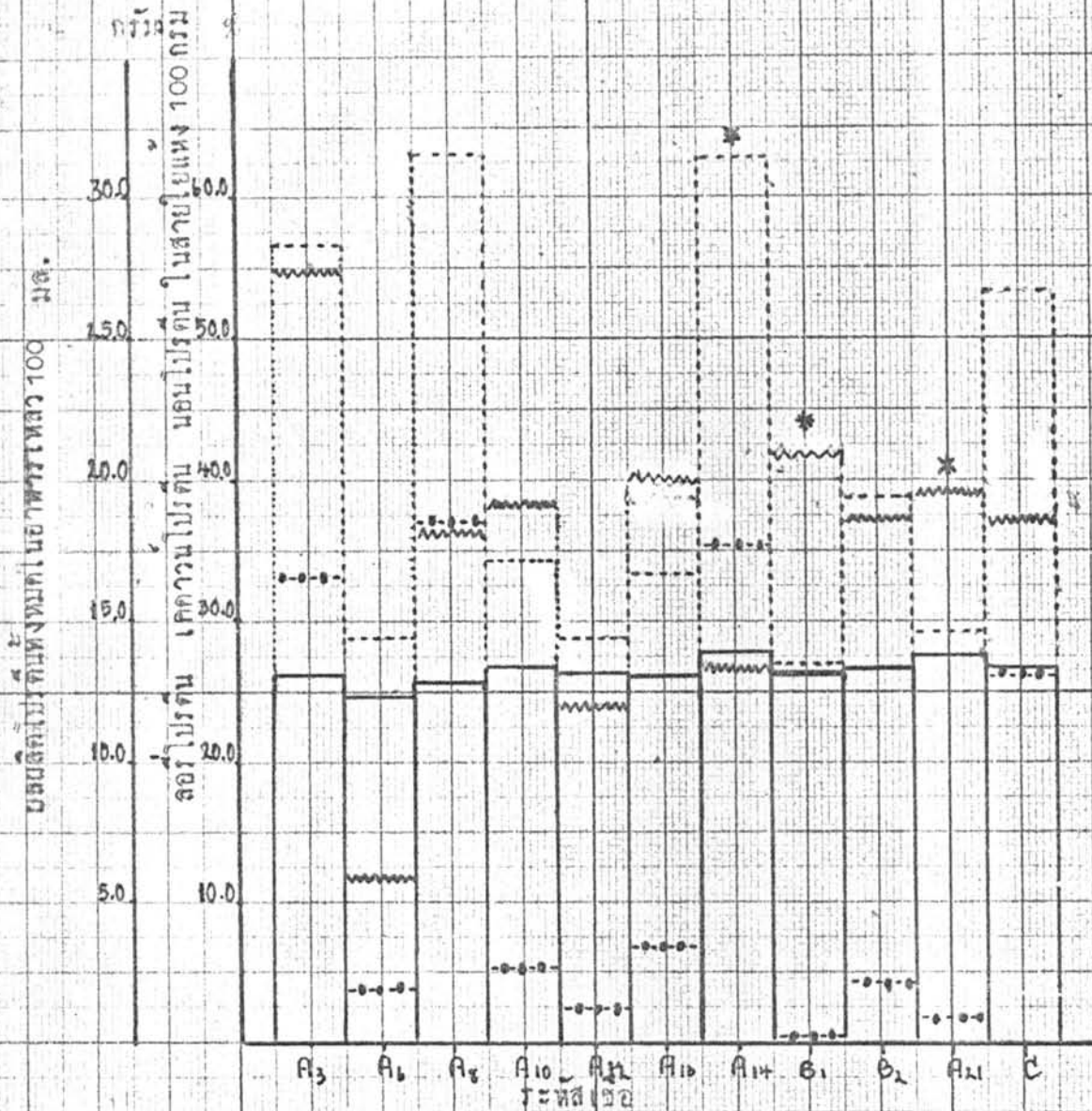
ข. ผลการคัดเลือกสายพันธุ์ที่สร้างโปรตีนสูงและนอนโปรตีนต่ำ

ได้นำรา *Aspergillus* ทั้ง 11 สายพันธุ์ เลี้ยงในอาหารเหลวที่มีคุณสมบัติและองค์ประกอบทางอาหาร คือ แป้งมันสำปะหลัง 2.3 %, $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ 0.5 %, KH_2PO_4 0.2 % และ pH เริ่มต้น 5.4 ผลแสดงไว้ในตารางที่ 8 และกราฟที่ 6 พบว่าเมื่อเก็บผลในวันที่ 2

สายพันธุ์ A14 มีปริมาณลอร์โปรตีนสูงสุด 27.79 % เคควานโปรตีนสูงเป็นอันดับที่ 2 ได้ 62.87 % ปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดต่ำเป็นอันดับที่ 3 คือ 13.39 กรัมต่อ 100 มล. และนอนโปรตีน 35.08 % ซึ่งมีปริมาณนอนโปรตีนสูงเป็นอันดับที่ 2

สายพันธุ์ A21 มีปริมาณลอร์โปรตีนสูงรองจาก A14 ได้ 27.73 % เคควานโปรตีน 29.37 % ปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดมีมากเป็นอันดับที่ 4 คือ 19.41 กรัมต่อ 100 มล. และนอนโปรตีนน้อยเป็นอันดับที่ 2 คือ 1.64 %

สายพันธุ์ B1 มีปริมาณลอร์โปรตีนปานกลาง 26.51 % เคควานโปรตีนน้อยที่สุด 26.81 % ผลผลิตโปรตีนทั้งหมดสูงเป็นอันดับที่ 2 คือ 20.94 กรัมต่อ 100 มล. และนอนโปรตีนน้อยที่สุด 0.30 %

กราฟที่ 6 จาก 11 สายพันธุ์ของรา *Aspergillus* ที่แยกได้จากแหล่งอาหารที่มีโปรตีนประมาณร้อยละ 3 สายพันธุ์โดยวิธีหาปริมาณโปรตีนของ Lowry และวิธีของ Kjeldahl ฐานเลี้ยงในอาหารที่มีแป้งแห้ง 2.3% $(NH_4)_2SO_4$ 0.5% และ KH_2PO_4 0.2% pH 5.4 ในช่วงเวลา 2 วัน. (* เป็นสายพันธุ์ที่คัดเลือกไว้ — ปริมาณอะมิโนโปรตีน --- เกล็ดอะมิโนโปรตีน นอนโปรตีน ~~~~~ ผลผลิตโปรตีนทั้งหมด)

จากปริมาณลอร์โปรตีนสูงที่สร้างใน A14 และผลผลิตโปรตีนทั้งหมดมีค่ามาก
ใน B1 จึงเลือกทั้ง 2 สายพันธุ์ ทดลองต่อโดยมี A21 เป็นสายพันธุ์มาตรฐาน
เปรียบเทียบ

ส่วนสายพันธุ์ที่เหลือ A3, A6, A8, A10, A12, A13, B1 และ C
ไม่ได้นำมาทดลองต่อ เพราะพบว่าปริมาณโปรตีนไม่สูง

การศึกษาสภาพที่เหมาะสมต่อการสร้างโปรตีน

ก. การศึกษาความเป็นกรดและด่างของอาหารเหลว ต่อการสร้างโปรตีน
และขนาดเพลเล็ต

หลังจากได้นำสายพันธุ์ A21, A14 และ B1 เลี้ยงในอาหารเหลวที่มี pH
เริ่มต้นต่าง ๆ กัน ดังนี้คือ 2.5, 3.5, 4.5, 5.0, 5.4 และ 6.0 พบว่า สาย
พันธุ์ A21 ซึ่งแสดงผลในตารางที่ 9 หลังจากเก็บสายใยในเวลา 2 วัน และสกัดหา
ปริมาณลอร์โปรตีนของ A21 คือ 29.26 % สูงมากที่สุด เมื่อมี pH เริ่มต้น 3.5,
เคตวานโปรตีน 33.12 % ผลผลิตโปรตีนทั้งหมด 12.58 กรัมต่อ 100 มล. และ
นอนโปรตีนสูง 3.86 % จากกราฟที่ 7 พบว่า ลอร์โปรตีนที่ pH เริ่มต้น 3.5
จะมีค่าเท่ากับลอร์โปรตีนที่ pH เริ่มต้น 2.5 คือ 29.26 % แต่ปริมาณนอนโปรตีนที่ pH
เริ่มต้น 2.5 มีค่ามากที่สุด คือ 15.36 % ดังนั้นจึงเลือก pH เริ่มต้นที่เหมาะสมที่
3.5 เพราะมีลอร์โปรตีนสูงที่สุด 29.26 % , นอนโปรตีน 3.86 % และผลผลิตโปรตีน
ทั้งหมด 12.58 กรัม

จากตารางที่ 10 เป็นผลการทดลองของสายพันธุ์ A14 ที่เก็บสายใยใน
เวลา 2 วัน พบว่า pH เริ่มต้น 5.0 มีการสร้างลอร์โปรตีนสูงที่สุด 30.58 % ,
เคตวานโปรตีนสูงปานกลาง 59.75 % ปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดมากเป็นอันดับที่ 2
26.60 กรัมต่อ 100 มล. , นอนโปรตีนน้อยเป็นอันดับที่ 2 คือ 29.17 %

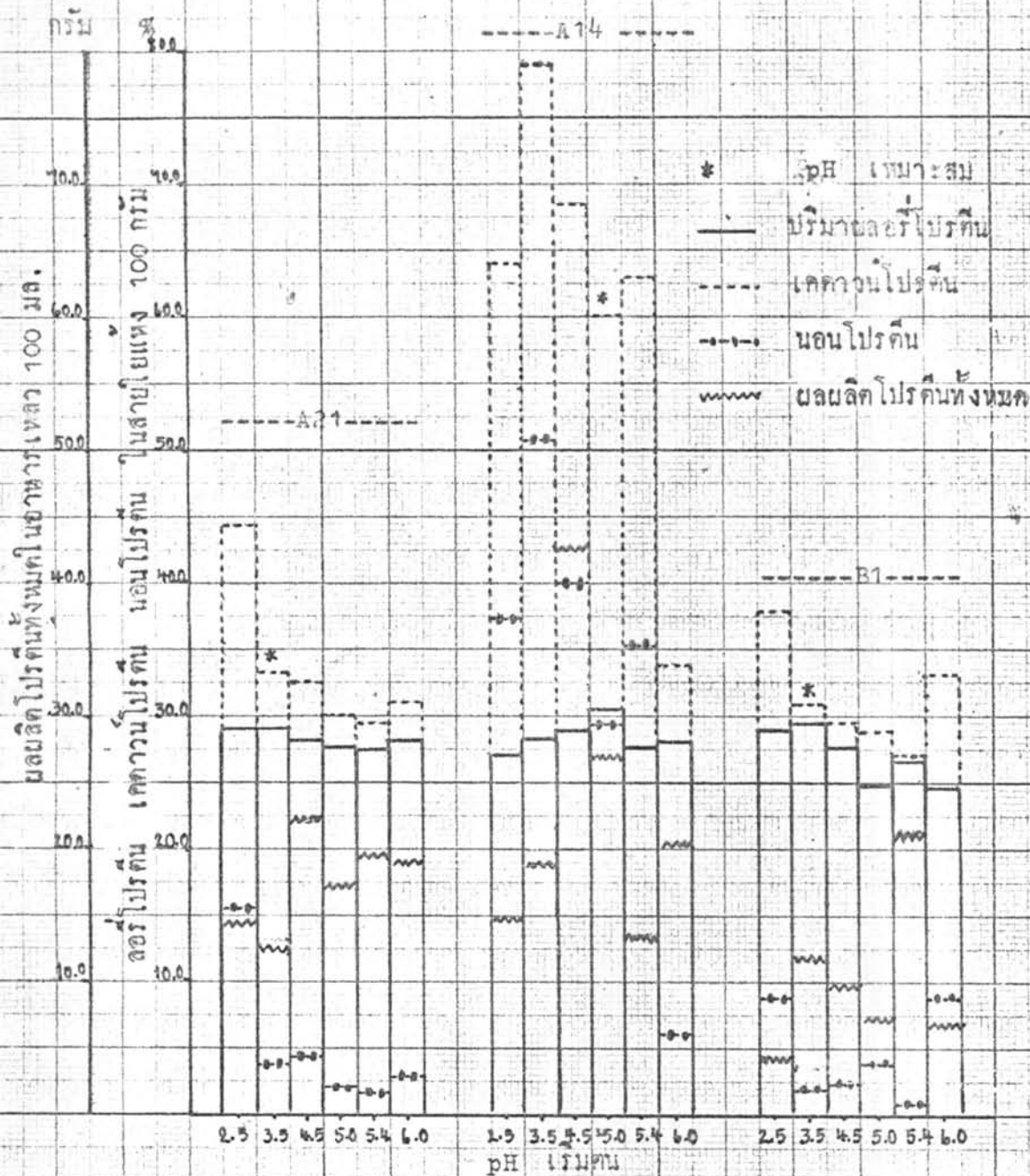
จากกราฟที่ 7 พบว่า สายพันธุ์ A14 สร้างลอร์โปรตีนสูงที่สุด ที่ pH 5.0 ถ้าเริ่มต้นต่ำลงเป็น 2.5, 3.5 และ 4.5 ไคลอร์โปรตีนต่ำ คือ 27.17, 28.34 และ 28.85 % ตามลำดับ ถ้า pH เริ่มต้นสูงกว่า pH 5.0 ไคลอร์โปรตีนต่ำด้วย คือที่ pH เริ่มต้น 5.4 และ 6.0 ไคลอร์โปรตีน 27.78 และ 28.06 % ตามลำดับ ปริมาณเคทวานโปรตีน นอนโปรตีนและปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดมีค่าไม่แปรตาม pH เริ่มต้น

ตารางที่ 11 แสดงผลการทดลองของสายพันธุ์ B1 พบว่า สายใยแห้งเมื่อเก็บในวันที่ 2 มีลอร์โปรตีนสูงที่สุดที่ pH เริ่มต้น 3.5 พบ 29.22 %, เคทวานโปรตีนสูงปานกลาง 30.87 %, ผลผลิตโปรตีนทั้งหมดสูงเป็นอันดับที่ 2 11.98 กรัมต่อ 100 มล. นอนโปรตีนน้อยเป็นอันดับที่ 2 1.65 % และขนาดเพลเล็ทใหญ่ที่สุด 3.0 มม. แต่ที่ pH 2.5 ขนาดเพลเล็ทเล็กมากมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 1.0 มม. จากกราฟที่ 7 พบว่า ปริมาณนอนโปรตีนและผลผลิตโปรตีนทั้งหมดไม่ใ้มี มากน้อยตาม pH เริ่มต้น แต่ปริมาณเคทวานโปรตีนมีมากที่สุดที่ pH เริ่มต้น 2.5 ได้ 37.75 % หลังจากนั้น pH เริ่มต้นเพิ่มขึ้น เคทวานโปรตีนจะลดลงจนถึง pH เริ่มต้น 5.4 ถึงได้เคทวานโปรตีน 26.81 % และที่ pH เริ่มต้น 6.0 จะมีเคทวานโปรตีนสูงขึ้น 33.12 %

ข. ผลของการศึกษาปริมาณไนโตรเจนต่อการสร้างโปรตีน

แหล่งไนโตรเจนที่ใช้ในการทดลอง คือ $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ ที่มีปริมาณต่าง ๆ คือ 0, 0.1, 0.3, 0.5, 0.8 และ 1.0 % และคงที่ปริมาณแอมโมเนียมซัลเฟตหลัง 2.3 %

จากการทดลองสายพันธุ์ A21 ดังแสดงในตารางที่ 12 และกราฟที่ 8 ที่ $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ 0 % A21 สร้างลอร์โปรตีนและปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดน้อยที่สุด คือ 26.87 % และ 10.48 กรัมต่อ 100 มล. ตามลำดับ แต่มีนอนโปรตีนค่อนข้างสูง คือ 31.25 % ที่ความเข้มข้น 0.5 % $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ A21 สามารถสร้างลอร์โปรตีนได้มากถึง 29.26 % เคทวานโปรตีน 33.12 % นอนโปรตีน 3.86 % และปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมด 12.58 กรัม ต่อ 100 มล. แต่ความเข้มข้น 0.8 และ 1.0 % มีการสร้างลอร์โปรตีนไม่สูงนัก คือ 27.73 และ 27.01 % ตามลำดับ

กราฟที่ 7 แสดงปริมาณของกรดโปรตีน เกล็ดโปรตีน นอนโปรตีน ผลผลิตโปรตีนทั้งหมด

Aspergillus niger 3 สายพันธุ์ (A21, A14 และ B1)

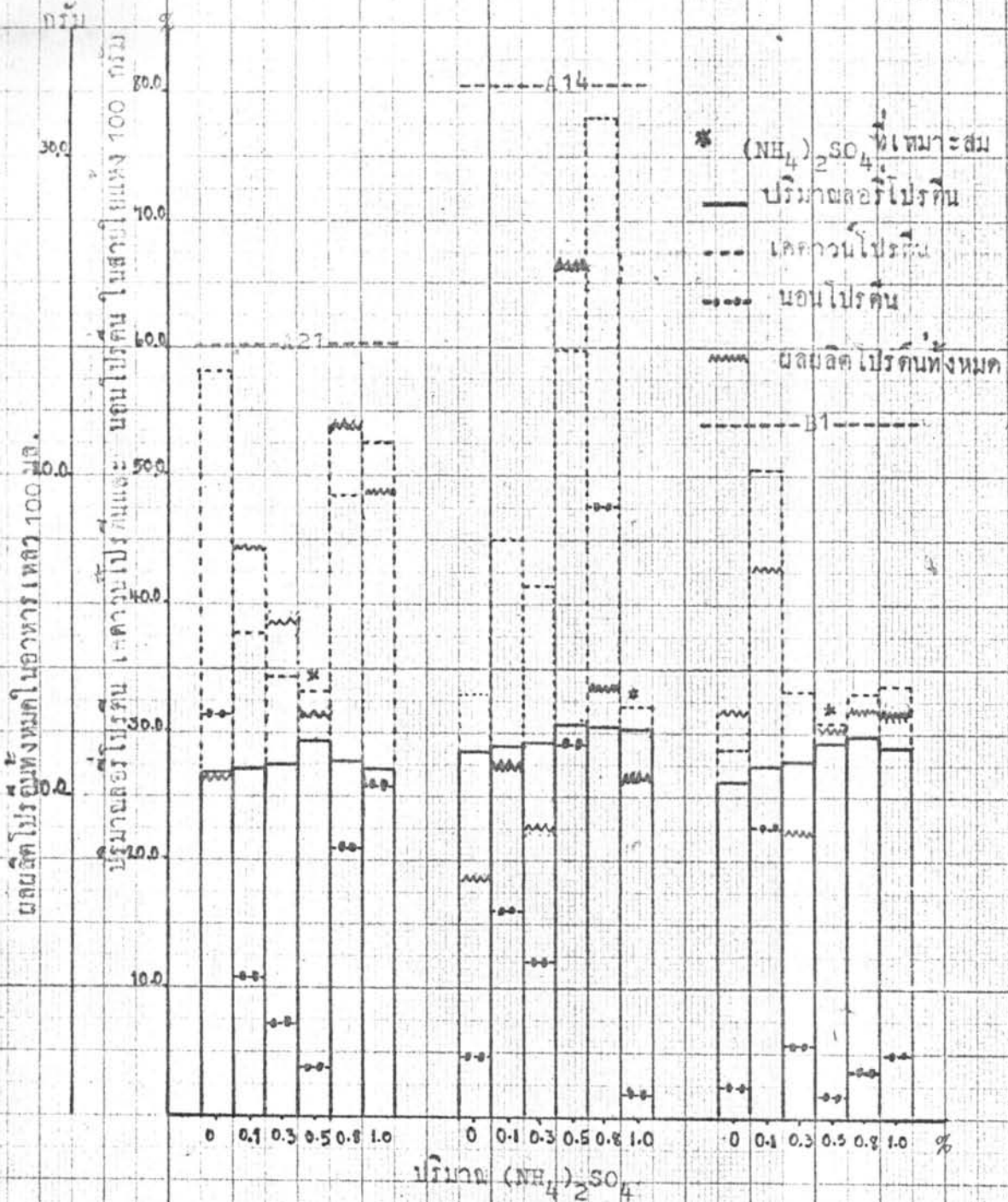
ที่โตโดยเลี้ยงในอาหารเหลว ที่ pH เริ่มต้นต่าง ๆ คือ 2.5 - 3.5

4.5 5.0 5.4 6.0 และมีแอมโมเนียมซัลเฟต 2.3% $(NH_4)_2SO_4$ 0.5%

H_2PO_4 0.2% คงที่ ในระยะเวลา 2 วัน

ผลการทดลองของสายพันธุ์ A14 สรุปไว้ในตารางที่ 13 และกราฟที่ 8 เมื่อไม่มีความเข้มข้นของ $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ มีลอร์โปรตีน เคควานโปรตีน นอนโปรตีน และปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมด เป็น 28.75 %, 33.25 %, 4.50 % และ 7.48 กรัมต่อ 100 มล. ตามลำดับ ถ้าเพิ่มความเข้มข้นเป็น 0.5 % ลอร์โปรตีนมีค่าสูงถึง 30.58 % นอนโปรตีน 29.17 % และปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดมีค่ามากที่สุด คือ 26.60 กรัมต่อ 100 มล. ถ้าความเข้มข้นของ $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ เพิ่มเป็น 1.0 % ลอร์โปรตีนค่อนข้างสูงขึ้นจากที่ใช้ความเข้มข้นที่ 0.5 และ 0.8 % $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ คือมีปริมาณลอร์โปรตีน 30.41 % ผลผลิตโปรตีนทั้งหมดค่อนข้างน้อย คือ 10.64 กรัมต่อ 100 มล. แต่นอนโปรตีนค่อนข้างต่ำ 1.71 % ดังนั้นที่ความเข้มข้น 1.0 % $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ จึงเป็นปริมาณ $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ ที่เหมาะสมต่อการสร้างลอร์โปรตีนสูง และให้นอนโปรตีนต่ำ

ผลการทดลองของสายพันธุ์ B1 ดังแสดงในตารางที่ 14 และกราฟที่ 8 พบว่าถ้าไม่มีความเข้มข้นของ $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ เลย ลอร์โปรตีนมีปริมาณค่อนข้างต่ำ 26.15 % ถ้าเพิ่มความเข้มข้นมากขึ้น $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ ถึง 0.8 % ลอร์โปรตีนมีปริมาณค่อนข้างสูงถึง 29.78 %, เคควานโปรตีน 33.37 %, นอนโปรตีน 3.59 % และปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมด 12.80 กรัมต่อ 100 มล. ความเข้มข้นของ $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ สูงถึง 1.0 % ลอร์โปรตีนลดลงเป็น 29.00 % และปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดปานกลาง 12.76 กรัมต่อ 100 มล. แต่ที่ความเข้มข้น 0.5 % $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ มีปริมาณลอร์โปรตีนค่อนข้างสูง รองจากที่ความเข้มข้น 0.8 % $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ คือมีลอร์โปรตีน 29.22 % ปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมด 11.98 กรัมต่อ 100 มล. เคควานโปรตีน 30.87 % และนอนโปรตีนค่อนข้างต่ำ 1.65 % ดังนั้นปริมาณ $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ ที่เหมาะสมต่อการสร้างลอร์โปรตีนสูง และนอนโปรตีนต่ำ ของสายพันธุ์ B1 คือ 0.5% $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$

กราฟที่ 8 แสดงปริมาณโปรตีน ละลายโปรตีน - นอกโปรตีน ผลผลิตโปรตีนทั้งหมด

Aspergillus niger 3 สายพันธุ์ (A21, A14 และ B1)
 ที่เลี้ยงในอาหารเหลวที่มี $(NH_4)_2SO_4$ ความเข้มข้นต่างกัน
 0, 0.1, 0.3, 0.5, 0.8, 1.0% และในปริมาณค่าเฉลี่ย 2.3%
 KH_2PO_4 0.2% คงที่ ในระยะเวลา 2 วัน

จากตารางที่ 12 - 14 พบว่า ไม่ว่าจะมีหรือไม่มีปริมาณ $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ ก็มีการสร้างเพลล็ดทั้ง 3 สายพันธุ์ ขนาดเพลล็ดค่อนข้างเล็ก ในอาหารเหลวที่มี ปริมาณ $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ ต่ำ หรือไม่มี ขนาดเพลล็ดใหญ่ขึ้นเมื่อ $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ ปริมาณ มากขึ้น คือขนาดเพลล็ดของ A21, A14 และ B1 ที่ไม่มีความเข้มข้นของ $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ เป็น 1.0, 1.0 และ 1.5 มม. ตามลำดับ ถ้าเพิ่มความเข้มข้นของ $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ มากถึง 1.0 % ขนาดเพลล็ดเป็น 5.0, 2.0 และ 3.0 มม. ตามลำดับ

ค. ความสามารถทนต่อความร้อนที่อุณหภูมิต่างกัน

โดยใช้วิธีการวัดความยาวเส้นผ่าศูนย์กลางของโคโลนี ที่เจริญบนอาหารแข็ง ในเวลา 2 วัน แสดงไว้ในตารางที่ 15 และกราฟที่ 9 พบว่า

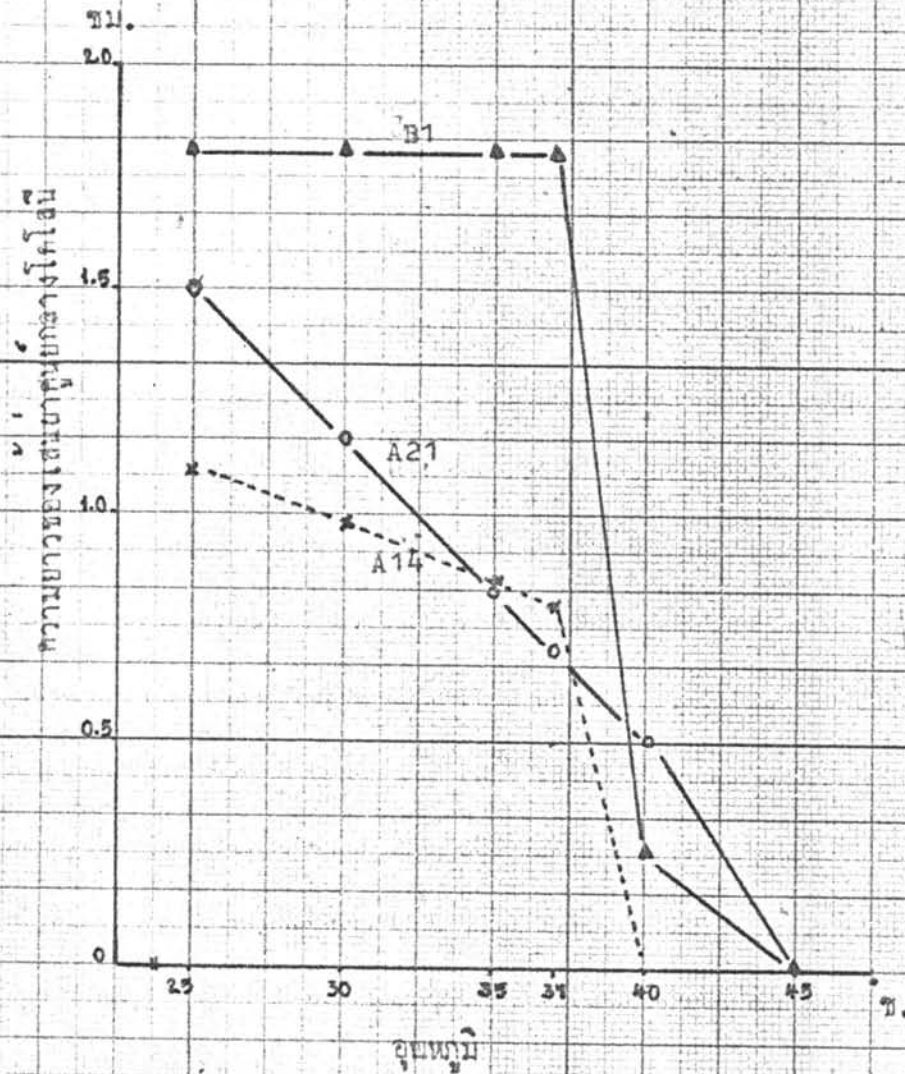
สายพันธุ์ A21 เจริญได้ดีที่อุณหภูมิ 25° ซ วัดเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนี ได้ 1.50 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีค่อย ๆ ลดลงเมื่อเพิ่มอุณหภูมิขึ้นถึง 40° ซ วัด ความยาวเส้นผ่าศูนย์กลางได้ 0.50 ซม. และที่อุณหภูมิ 45° ซ พบว่าสายพันธุ์ A21 เจริญเติบโตไม่ได้เลย

สายพันธุ์ A14 เจริญได้ดีที่ 25° ซ วัดเส้นผ่าศูนย์กลางได้ 1.10 ซม. เมื่อ อุณหภูมิเพิ่มสูงถึง 37° ซ ความยาวเส้นผ่าศูนย์กลางวัดได้ 0.8 ซม. และเมื่ออุณหภูมิ เพิ่มเป็น 40 และ 45° ซ ไม่มีการเจริญเติบโต

สายพันธุ์ B1 เจริญได้ดีที่ 25° ซ วัดเส้นผ่าศูนย์กลางได้ 1.8 ซม. การ เจริญเติบโตจะคงที่ไปเรื่อย ๆ จนถึง 37° ซ หลังจากนั้นเมื่ออุณหภูมิสูงถึง 40° ซ การเจริญเติบโตลดลง วัดเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีได้ 0.25 ซม. อุณหภูมิสูงถึง 45° ซ เจริญเติบโตไม่ได้

ดังนั้น ช่วงอุณหภูมิระหว่าง 25° - 37° ซ ราชทั้ง 3 สายพันธุ์เจริญได้ก็ แต่ อุณหภูมิสูงถึง 45° ซ ทั้ง 3 สายพันธุ์ ไม่สามารถเจริญเติบโตได้

ง. ผลการทดลองแหล่งการบ่อนต่อการเจริญเติบโต การสร้างโปรตีนและ นอนโปรตีน

กราฟที่ 9 แสดงผลของอุณหภูมิต่อการเจริญเติบโตของ Aspergillus niger
 3 สายพันธุ์ (A21 A14 และ B1) บนอาหารเลี้ยงเชื้อที่มี
 ยีสต์แห้ง 2.5% ในช่วงเวลา 2 วัน

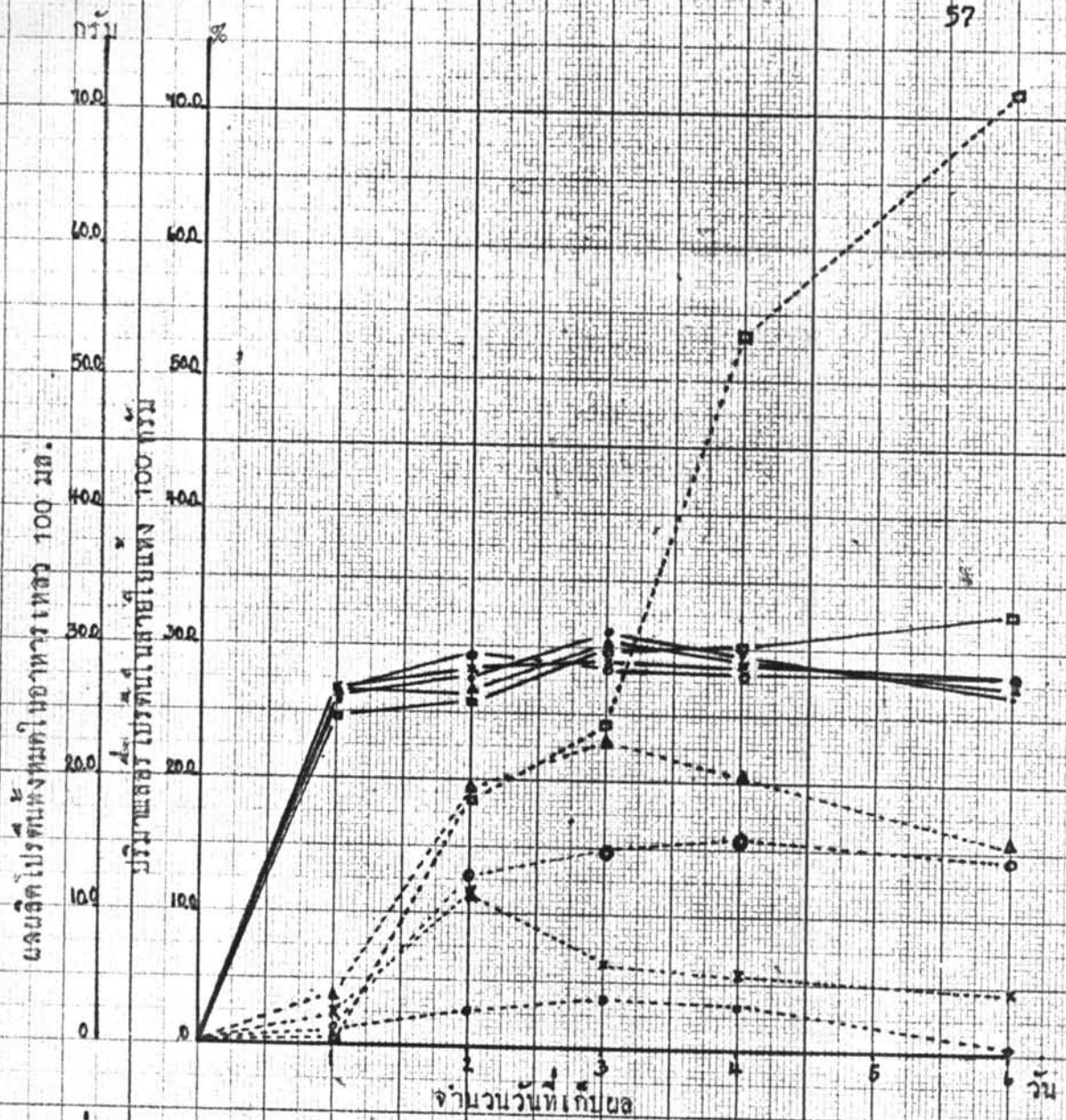
เลี้ยงสายพันธุ์ A21, A14 และ B1 ในอาหารเหลว 100 มล. ที่มีความเข้มข้นของแป้งมันสำปะหลังต่างกัน คือ 0.5, 1.0, 2.3, 3.0 และ 5.0 % แต่ละสายพันธุ์เลี้ยงในอาหารเหลวที่มีสภาพเหมาะสม จากข้อ ก.ข. และ ค. เป็นค่าคงที่ ซึ่งมิใช่ผลต่อการสร้างโปรตีนที่ทดลองมา

ตารางที่ 16 และกราฟที่ 10 เป็นผลการทดลองของสายพันธุ์ A21 พบว่าที่ปริมาณแป้งมันสำปะหลัง 0.5 % ในวันที่ 1 และวันที่ 6 มีน้ำหนักแห้งค่อนข้างต่ำ คือ 0.04 และ 0.01 กรัม ตามลำดับ ลอรีโปรตีนค่อนข้างต่ำ 26.00 และ 26.79 % ตามลำดับ และปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดค่อนข้างต่ำด้วย คือ 1.04 และ 0.27 กรัมต่อ 100 มล. เมื่อเวลาในการเจริญเติบโตมากขึ้นจากวันที่ 1 มาเป็นวันที่ 3 ปริมาณลอรีโปรตีน เควอานโปรตีน และผลผลิตโปรตีนทั้งหมดสูงถึง 31.05 %, 31.50 % และ 3.73 กรัม ตามลำดับ

ตารางที่ 17 และกราฟที่ 10 เป็นผลการทดลองของสายพันธุ์ A21 ในอาหารเหลวที่มีปริมาณแป้งมันสำปะหลัง 1.0 % ลอรีโปรตีนค่อนข้างสูงในวันที่ 3 28.91 % ลอรีโปรตีน เควอานโปรตีน 35.62 % ปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมด 6.36 กรัม และนอนโปรตีน 6.71 % หลังจากวันที่ 3 ลอรีโปรตีน และผลผลิตโปรตีนทั้งหมดลดลงจนถึงวันที่ 6 ได้ลอรีโปรตีน 27.60 % และผลผลิตโปรตีนทั้งหมด 4.69 กรัม

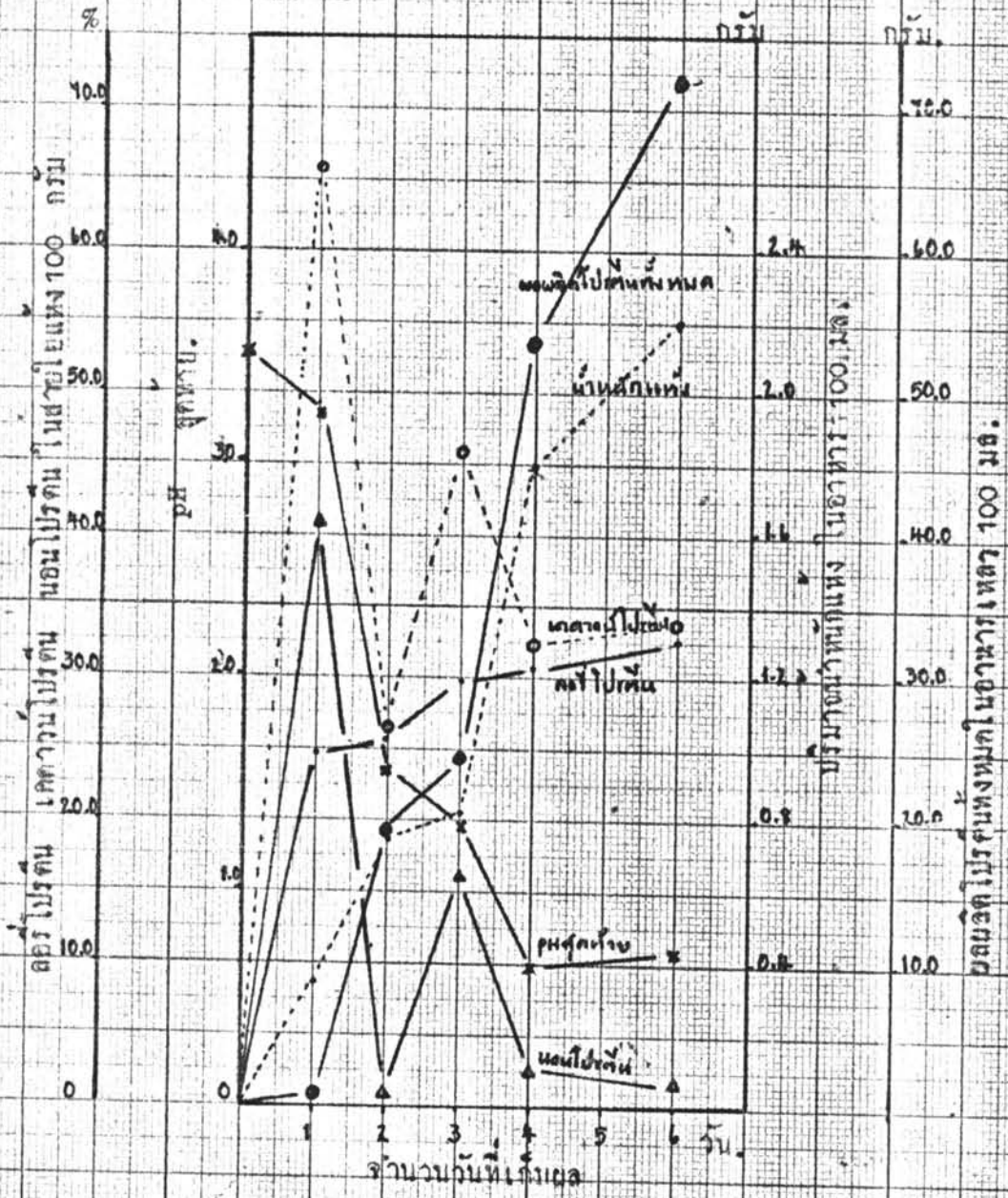
ตารางที่ 18 และกราฟที่ 10 เป็นผลการทดลองของ A21 ในแป้งมันสำปะหลัง 2.3 % พบว่า ลอรีโปรตีนถูกสร้างขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 ได้ 26.32 % และปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดได้ 1.05 กรัม ลอรีโปรตีนสูงมากขึ้นในวันที่ 2 ได้ลอรีโปรตีน 29.25 % และปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดปานกลาง 12.58 กรัม หลังจากวันที่ 2 ลอรีโปรตีนลดลงจนถึงวันที่ 6 ได้ลอรีโปรตีน 27.69 % แต่ผลผลิตโปรตีนทั้งหมดเพิ่มขึ้นถึง 15.76 กรัม ในวันที่ 4 และลดเป็น 14.40 กรัมในวันที่ 6

ตารางที่ 19 และกราฟที่ 10 เป็นผลการทดลองของ A21 ใน 3.0 % แป้งมันสำปะหลัง ลอรีโปรตีน และผลผลิตโปรตีนทั้งหมดค่อย ๆ เพิ่มขึ้นจากวันที่ 1 ได้ 26.19%

กราฟที่ 10 แสดงผลผลิตโปรตีนทั้งหมด ลอว์โปรตีน ของ *A. niger* (A21) ที่เลี้ยงในอาหารเหลวที่มีปริมาณน้ำมันสำปะหลังต่าง ๆ กัน 0.5 1.0 2.3 3.0 5.0% และคงที่ปริมาณ $(NH_4)_2SO_4$ 0.5% KH_2PO_4 0.2% pH3.5 ในระยะเวลา 6 วัน (--- ผลผลิตโปรตีนทั้งหมด — ลอว์โปรตีน)

- 0.5% แป้งมันสำปะหลัง
- 2.3% แป้งมันสำปะหลัง
- 5.0% แป้งมันสำปะหลัง.)
- × 1.0% แป้งมันสำปะหลัง
- ▲ 3.0% แป้งมันสำปะหลัง

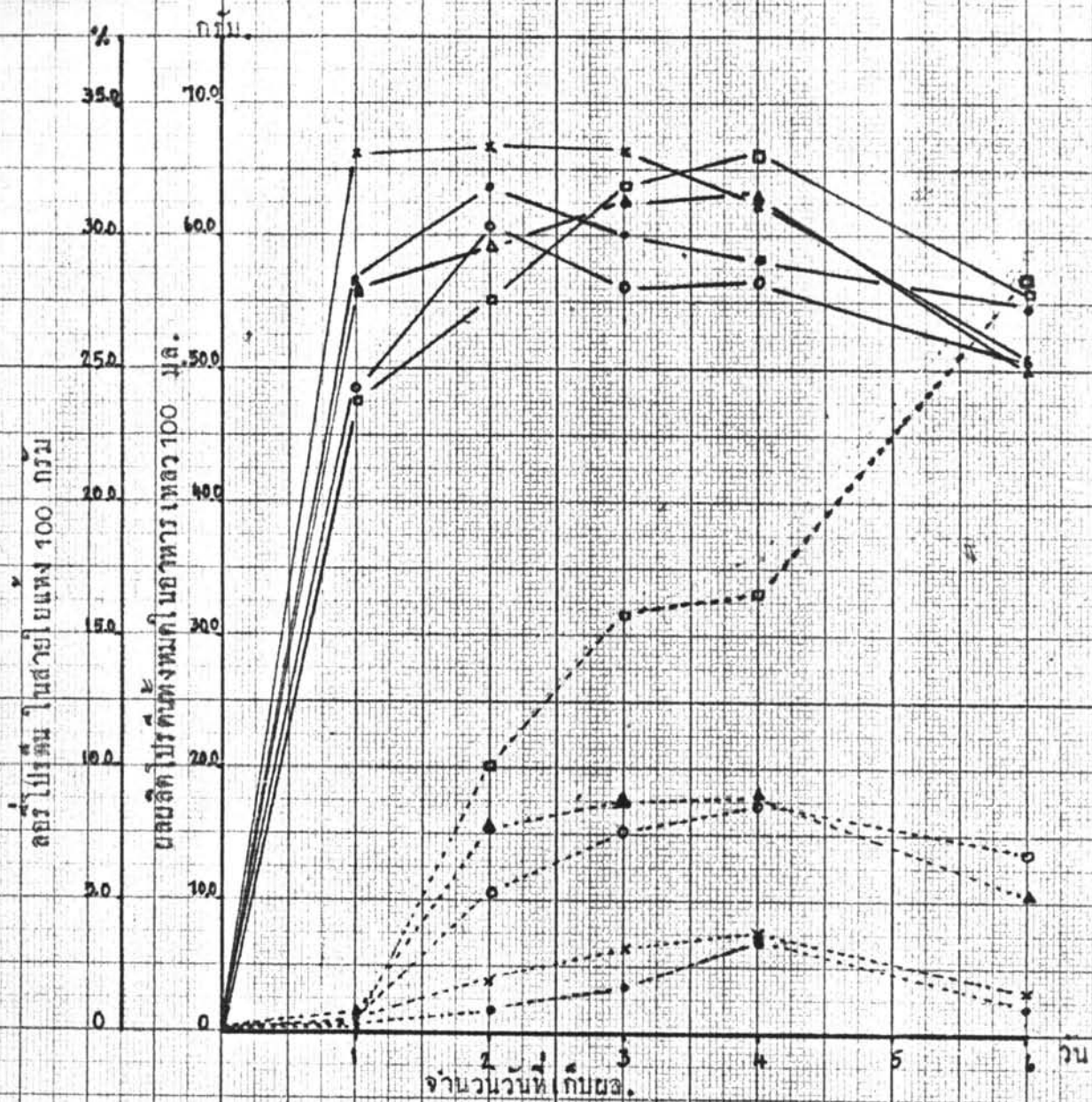
กราฟที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ผลโปรตีน ผลผลิตโปรตีนทั้งหมด น้ำหนักแห้ง
 ความชื้นโปรตีน โปรตีน และ pH จุกด้วย ที่เลี้ยงว่า
Aspergillus niger (A21) ในอาหารเหลวที่ประกอบด้วย
 มีโป่งมันสำปะหลัง 5.0% $(NH_4)_2SO_4$ 0.5% KH_2PO_4 0.2% pH-
 เริ่มต้น 5.5 ในช่วงเวลา 6 วัน

ลอร์โปรตีน และปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมด 3.92 กรัม มาเป็นลอร์โปรตีน 30.36 % และปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมด 22.77 กรัม ในวันที่ 3 หลังจากวันที่ 3 ทั้งลอร์โปรตีน และผลผลิตโปรตีนทั้งหมดค่อย ๆ ลดลง

ตารางที่ 20 และกราฟที่ 10 - 11 เป็นผลการทดลองของ A21 ในแป้ง มันสำปะหลัง 5.0 % พบว่า ในวันที่ 1 ทั้งลอร์โปรตีน ผลผลิตโปรตีนทั้งหมด และน้ำหนักแห้ง มีปริมาณค่อนข้างต่ำ คือ 24.70 % , 0.74 กรัม และ 0.03 กรัม ตามลำดับ แต่เคคาวนโปรตีนและนอนโปรตีนค่อนข้างสูงถึง 65.62 % และ 40.92 % ตามลำดับ เมื่อเวลาในการเจริญเติบโตสูงขึ้น น้ำหนักแห้ง ลอร์โปรตีน และผลผลิตโปรตีนทั้งหมด สูงขึ้นด้วย คือในวันที่ 6 ได้ลอร์โปรตีน 32.55 % น้ำหนักแห้ง 2.20 กรัม และปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมด 71.61 กรัม ปริมาณเคคาวนโปรตีนและนอนโปรตีนไม่สูงนักได้ 33.75 % และ 1.20 % ตามลำดับ ตลอดการทดลองในเวลา 6 วัน เพล็ดก็ไม่ถูกสร้างขึ้นในอาหารเหลว 5.0 % แป้งมันสำปะหลังและ pH สุดท้ายค่อนข้างต่ำ pH สุดท้ายที่ต่ำที่สุดเป็น 0.62 ในวันที่ 4 หลังจากวันที่ 4 pH สุดท้ายค่อย ๆ เพิ่มขึ้น เป็น 0.70 ในวันที่ 6

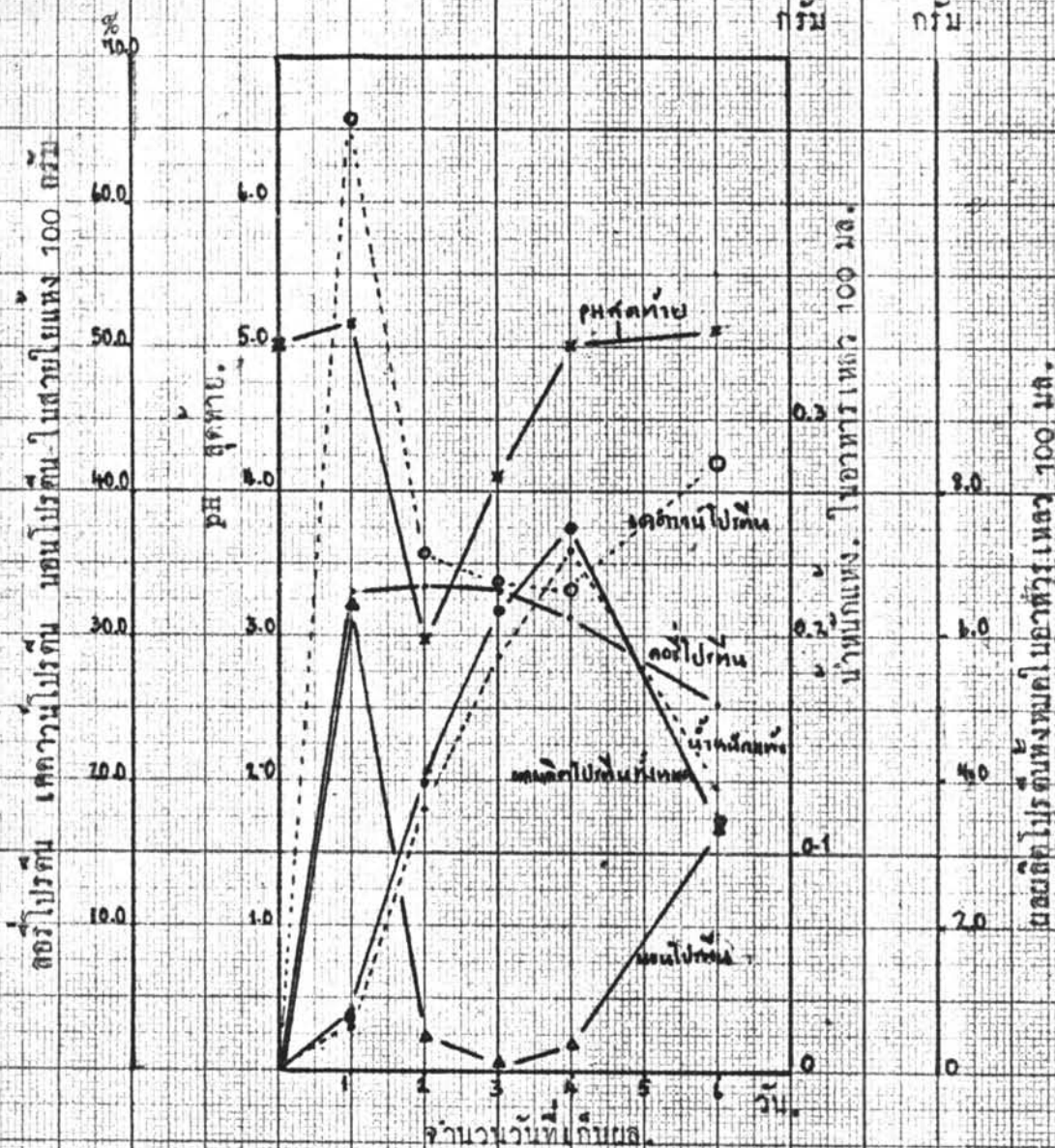
สายพันธุ์ A 14 เลี้ยงในอาหารเหลวที่มี 0.5 % แป้งมันสำปะหลัง จึงแสดงผลไว้ในตารางที่ 21 และกราฟที่ 12 ลอร์โปรตีนและผลผลิตโปรตีนทั้งหมดสูงขึ้น จากวันที่ 1 คือ ลอร์โปรตีน 28.39 % และปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมด 0.28 กรัม มาเป็นลอร์โปรตีนสูงถึง 31.92 % และปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมด 1.60 กรัม ในวันที่ 2 หลังจากนั้นลอร์โปรตีนลดลงจนได้ลอร์โปรตีน 27.30 % ในวันที่ 6 แต่ปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดจะสูงขึ้นถึง 7.26 กรัม ในวันที่ 4 และ 1.91 กรัม ในวันที่ 6

ตารางที่ 22 และกราฟที่ 12 - 13 พบว่า สายพันธุ์ A14 ที่เลี้ยงในอาหารเหลว 1.0 % แป้งมันสำปะหลัง ในวันที่ 2 มีการสร้างลอร์โปรตีนสูงถึง 33.24% แต่ปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดสูงปานกลาง คือ 3.99 กรัม น้ำหนักแห้งค่อนข้างต่ำ 0.12 กรัม เคคาวนโปรตีนปานกลาง 35.62 % และนอนโปรตีน 2.38 % หลังจาก

กราฟที่ 12 แสดงการเจริญโปรตีนและผลผลิตโปรตีนทั้งหมดของ A. niger (A14) ที่เลี้ยงในอาหารเหลวที่มีปริมาณแอมินสำหรับหลังต่าง ๆ กับ 0.5 1.0 2.3 3.0 5.0% และคงที่ปริมาณ $(NH_4)_2SO_4$ 1.0% KH_2PO_4 0.2% pH- เมีเทน 5.0 ในช่วงเวลา 6 วัน— สลับโปรตีน ---- ผลผลิตโปรตีนทั้งหมด

● 0.5% แอมินสำหรับหลัง × 1.0% แอมินสำหรับหลัง ◯ 2.3% แอมินสำหรับหลัง ▲ 3.0% แอมินสำหรับหลัง ◻ 5.0% แอมินสำหรับหลัง.)

กราฟที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเจริญเติบโต ปริมาณสปอร์โปรตีน เกลือไนโตรเจน โปรตีน คาร์บอนโปรตีนทั้งหมดและ pH สุดท้าย ที่เลี้ยงรา *Aspergillus niger* (A14) ในอาหารเหลวที่เหมาะสม โดยมีแป้งมันสำปะหลัง 1.0% $(NH_4)_2SO_4$ 1.0% KH_2PO_4 0.2% pH เริ่มต้น 5.0 ในช่วงเวลา 6 วัน

วันที่ 2 ลอรีโปรตีนลดลงเป็น 25.38 % ในวันที่ 6 แต่ผลผลิตโปรตีนทั้งหมดมีค่าสูง
 ขึ้นถึง 7.50 กรัมในวันที่ 4 และลดลงเป็น 3.30 กรัม ในวันที่ 6 น้ำหนักแห้งเพิ่มจาก
 วันที่ 1 0.02 กรัม มาเป็น 0.24 กรัมในวันที่ 4 และ 0.13 กรัม ในวันที่ 6
 ส่วน pH สุดท้ายค่อย ๆ ลดจากวันที่ 1 คือ 5.15 มาเป็น pH สุดท้าย 5.00 ในวันที่ 4
 และ pH สุดท้าย 5.11 ในวันที่ 6 ส่วนนอนโปรตีนค่อนข้างสูงในวันที่ 1 32.48 %
 หลังจากนั้นนอนโปรตีนค่อย ๆ ลดลงไปเป็น 0.55 % ในวันที่ 3 และเพิ่มเป็น 16.68%
 ในวันที่ 6 ทำนองเดียวกับเคคาวนโปรตีนสูงถึง 65.62 % ในวันแรก หลังจากนั้นลด
 เป็น 33.12 % ในวันที่ 4 และเพิ่มเป็น 42.06 % ในวันที่ 6

ตารางที่ 23 และกราฟที่ 12 เป็นผลการทดลองของ A14 ในอาหารเหลว
 2.3 % แป้งมันสำปะหลัง ลอรีโปรตีนสูงถึง 30.41 % ในวันที่ 2 หลังจากนั้นลอรี-
 โปรตีนลดลงเป็น 25.12 % ในวันที่ 6 แต่ผลผลิตโปรตีนทั้งหมดค่อย ๆ สูงขึ้นจากวันที่ 1
 1.21 กรัม มาเป็น 17.52 กรัมในวันที่ 4 หลังจากนั้นในวันที่ 6 ปริมาณผลผลิตโปรตีน
 ทั้งหมดลดลงได้ 13.82 กรัม

ตารางที่ 24 และกราฟที่ 12 เป็นผลการทดลองของสายพันธุ์ A14 ในอาหาร
 เหลวที่มี 3.0 % แป้งมันสำปะหลัง ลอรีโปรตีนมีค่าสูงถึง 31.56 % ในวันที่ 4 และลอ-
 รีโปรตีนลดลงในวันที่ 6 คือ 25.25 % ส่วนปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดค่อย ๆ เพิ่ม
 ขึ้นจากวันที่ 1 1.40 กรัม มาเป็นปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมด 17.63 กรัม ในวันที่ 4
 หลังจากนั้นในวันที่ 6 ปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดลดลงเป็น 10.35 กรัม

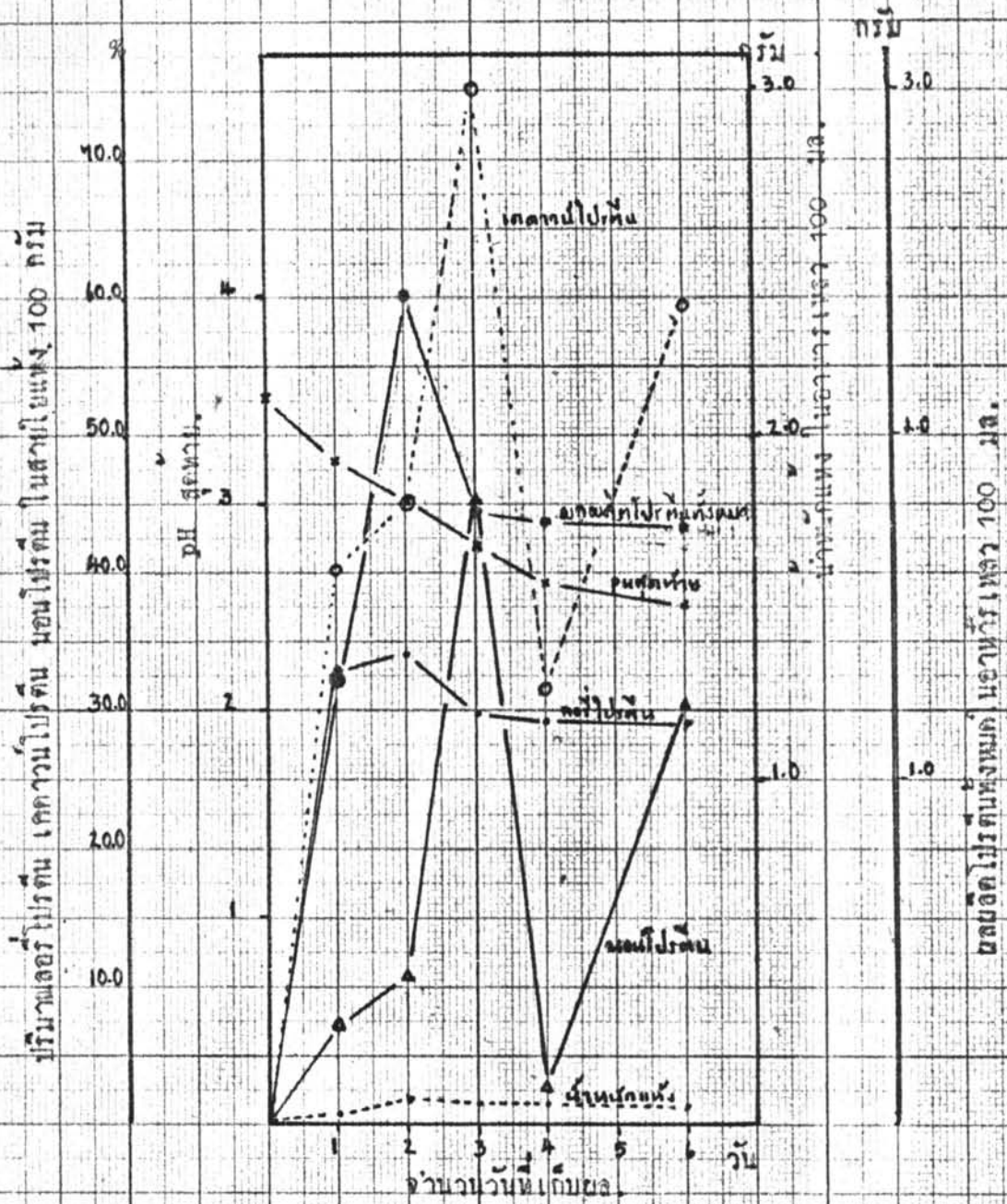
ตารางที่ 25 และกราฟที่ 12 เป็นผลการทดลองของ สายพันธุ์ A14 ใน
 อาหารเหลวที่มีแป้งมันสำปะหลัง 5.0 % พบว่า ในวันที่ 1 มีการสร้างลอรีโปรตีน 23.
 79 % และมีปริมาณลอรีโปรตีนสูงขึ้นไปถึง 33.00 % ในวันที่ 4 หลังจากนั้นลอรีโปรตีน
 ลดลงเป็น 27.80 % ในวันที่ 6 ส่วนปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดมีค่อนข้างต่ำในวันที่ 1
 คือ 0.24 กรัม และหลังจากนั้นมีปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดสูงขึ้นเป็น 56.99 กรัมใน
 วันที่ 6

สายพันธุ์ B1 เลี้ยงในอาหารเหลวที่มีแป้งมันสำปะหลัง 0.5 % ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 26 และนำมาเขียนกราฟ กราฟที่ 14 - 15 พบว่า B1 สามารถสร้างลอร์โปรตีนที่มีปริมาณสูงถึง 34.25 % ในวันที่ 2 หลังจากนั้นลอร์โปรตีนมีปริมาณลดลงจนเป็น 29.07 % ในวันที่ 6 ผลผลิตโปรตีนทั้งหมดมีปริมาณค่อนข้างต่ำในวันที่ 1 1.32 กรัม หลังจากนั้นจะมีปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดสูงขึ้นได้ 2.40 กรัมในวันที่ 2 และมีปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดลดลงเป็น 1.74 กรัมในวันที่ 6 เเคควานโปรตีนมีปริมาณสูงถึง 75.00 % ในวันที่ 3 และปริมาณเเคควานโปรตีนลดลงเป็น 31.87 % ในวันที่ 4 หลังจากนั้นจะมีปริมาณเพิ่มเป็น 59.37 % ส่วนนอนโปรตีนมีปริมาณสูงถึง 45.18 % หลังจากนั้นจะมีปริมาณนอนโปรตีนลดลงเป็น 2.65 และ 30.30% ในวันที่ 4 และ 6 ตามลำดับ ปริมาณน้ำหนักแห้งค่อนข้างต่ำในวันที่ 1 คือ 0.04 กรัม และมีปริมาณน้ำหนักแห้งสูงขึ้นถึง 0.07 กรัมในวันที่ 2 หลังจากนั้นปริมาณน้ำหนักแห้งลดลงเป็น 0.06 กรัมในวันที่ 6

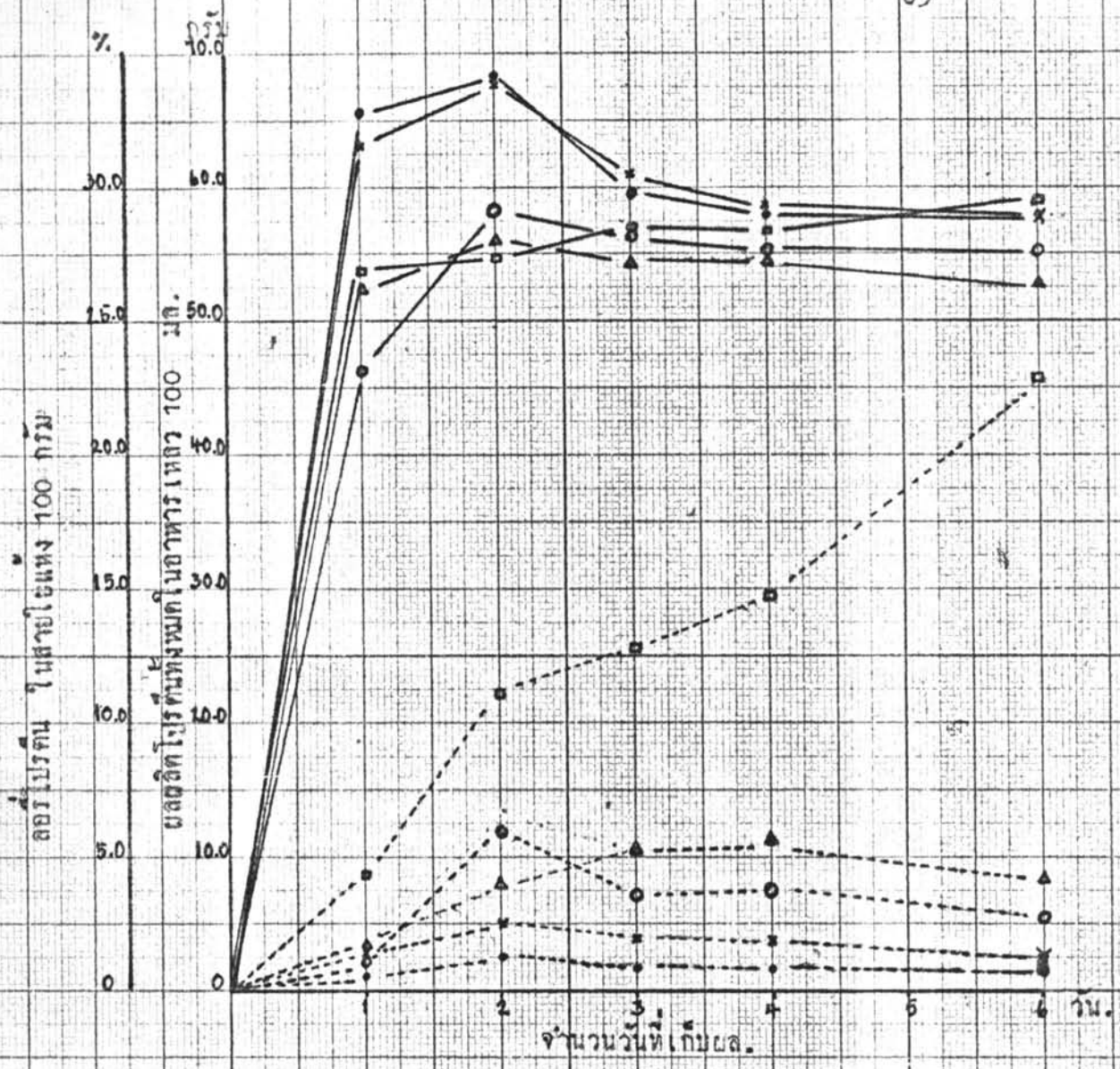
ตารางที่ 27 และกราฟที่ 15 เป็นผลการทดลองของสายพันธุ์ B1 ที่เลี้ยงในแป้งมันสำปะหลัง 1.0 % มีปริมาณลอร์โปรตีนสูงถึง 33.95 % ในวันที่ 2 หลังจากนั้นปริมาณลอร์โปรตีนลดลงเป็น 29.07 % ในวันที่ 6 ส่วนปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดค่อย ๆ สูงขึ้นจากวันที่ 1 คือ 2.85 กรัม จนได้ปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดเป็น 5.09 กรัมในวันที่ 2 หลังจากนั้นปริมาณลดลงเป็น 2.62 กรัมในวันที่ 6

ตารางที่ 28 และกราฟที่ 15 เป็นผลการทดลองของสายพันธุ์ B1 เลี้ยงในอาหารเหลวที่มีแป้งมันสำปะหลัง 2.3 % พบว่า ในวันที่ 2 B1 สร้างลอร์โปรตีนสูงถึง 29.22 % หลังจากนั้นปริมาณลอร์โปรตีนจะลดลงเป็น 27.61 % ในวันที่ 6 ส่วนปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดสูงถึง 11.98 กรัม ในวันที่ 2 หลังจากนั้นปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดลดลงเป็น 5.80 กรัม ในวันที่ 6

ตารางที่ 29 และกราฟที่ 15 เป็นผลการทดลองของสายพันธุ์ B1 เลี้ยงในอาหารเหลวที่มีแป้งมันสำปะหลัง 3.0 % ได้ผลดังนี้คือ ลอร์โปรตีนมีปริมาณสูงถึง

กราฟที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเจริญเติบโต สหรีโปรตีน เกลวโปรตีน นอนโปรตีน
 ของลิตโปรตีนทั้งหมดและ pH สุดท้าย ที่เลี้ยงรา *A. niger* (B1)
 ในอาหารเหลวที่เหมาะสม โดยมีไนโตรเจนส่วนหนึ่ง 0.5% $(NH_4)_2SO_4$ 0.5%
 KH_2PO_4 0.2% และ pH เริ่มต้น 3.5 ในช่วงเวลา 6 วัน

กราฟที่ 15 แสดงผลลิตโปรตีนทั้งหมดและลอว์โปรตีน ที่เลี้ยงจาก *A. niger* (B1) ในอาหารเหลว 100 มล. รองแป้งมันสำปะหลังต่าง ๆ กับ 0.5 1.0 2.3 3.0 5.0% และคงที่ $(NH_4)_2SO_4$ 0.5% KH_2PO_4 0.2% pH- เริ่มที่ 3.5 ในระยะเวลา 6 วัน — ลอว์โปรตีน ---- ผลลิตโปรตีนทั้งหมด

- 0.5% แป้งมันสำปะหลัง
- 2.3% แป้งมันสำปะหลัง
- 5.0% แป้งมันสำปะหลัง
- × 1.0% แป้งมันสำปะหลัง
- △ 3.0% แป้งมันสำปะหลัง

28.01 % ในวันที่ 2 หลังจากนั้นปริมาณลอร์โปรตีนลดลงเป็น 26.37 % ในวันที่ 6 ส่วนปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดมีปริมาณสูงขึ้นตามระยะเวลาในการเจริญเติบโต ผลผลิตโปรตีนทั้งหมดสูงถึง 11.13 กรัม ในวันที่ 4 และปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดลดลงในวันที่ 6 ได้ 8.44 กรัม

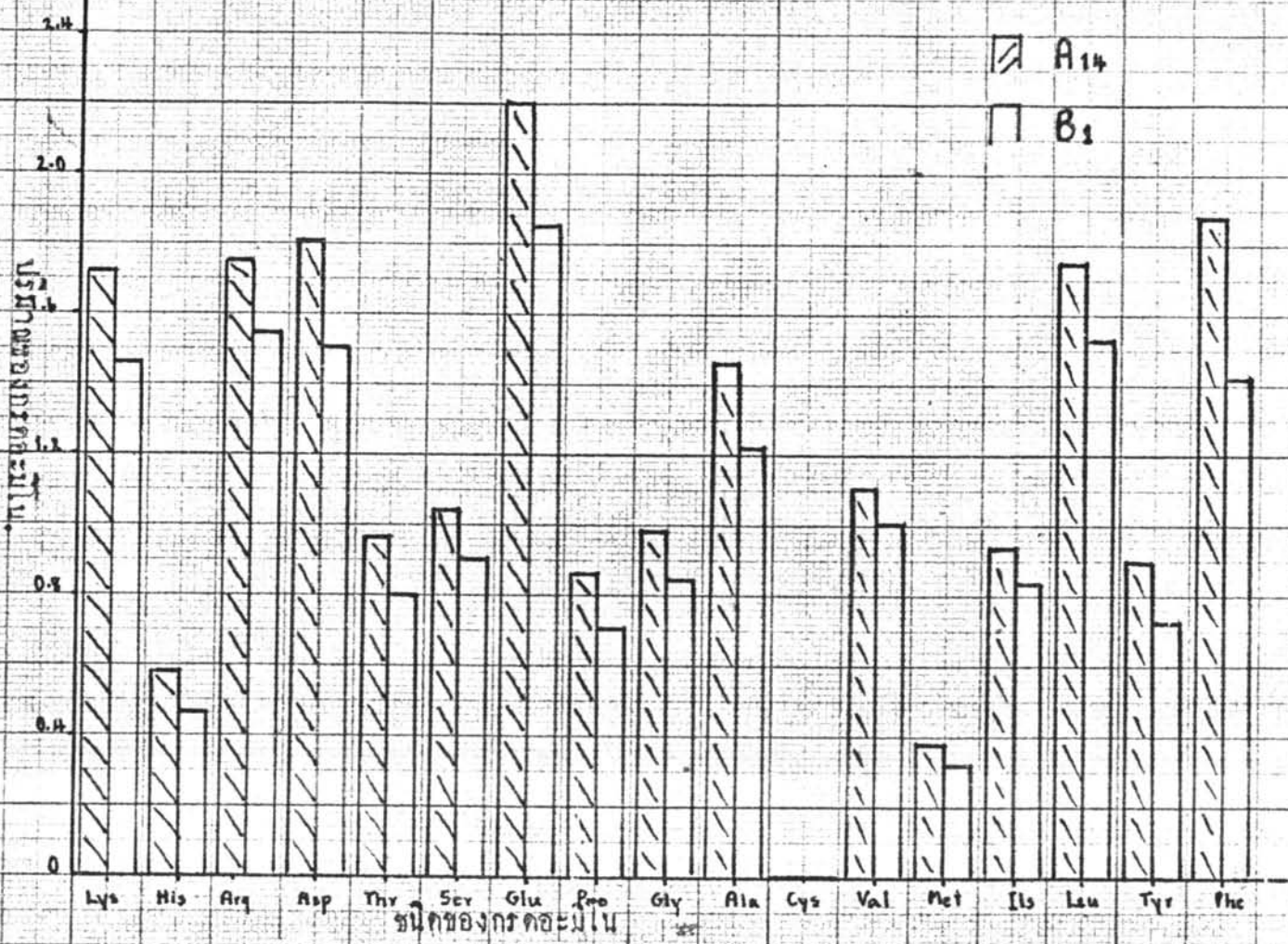
ตารางที่ 30 และกราฟที่ 15 แสดงผลการทดลองของสายพันธุ์ B1 ที่เลี้ยงในอาหารเหลวที่มีแป้งมันสำปะหลัง 5.0 % พบว่า ในวันที่ 1 ลอร์โปรตีนถูกสร้างในปริมาณค่า 26.89 % หลังจากนั้นจะมีปริมาณสูงขึ้นถึง 29.51 % ในวันที่ 6 ส่วนปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดในวันแรกค่อนข้างต่ำ 8.87 กรัม และปริมาณผลผลิตโปรตีนทั้งหมดนี้สูงขึ้นเมื่อมีการเจริญเติบโตถึงวันที่ 6 คือ 45.74 กรัม

การวิเคราะห์หาปริมาณและชนิดของกรดอะมิโนในสายใยแห้ง

จากการวิเคราะห์ปริมาณและชนิดของกรดอะมิโน 17 ชนิดในสายใยแห้ง A14 และ B1 โดยบริษัท Tate and Lyte Limited พบว่า A14 และ B1 มีกรดอะมิโนอยู่ 16 ตัว คือ ในตารางที่ 31 และนำมาสร้างกราฟที่ 16 lysine histidine arginine aspartic acid threonine serine glutamic acid proline glycine alanine valine methionine isoleucine leucine tyrosine phenylalanine กรดอะมิโนที่ตรวจไม่พบคือ ซิสตีน ใน 16 ตัวนี้เป็น essential amino acid 10 ตัวที่คนและสัตว์ชั้นสูงต้องการคือ lysine histidine arginine threonine valine methionine isoleucine leucine tyrosine และ phenylalanine กรดอะมิโนที่มีมากที่สุดโย A14 และ B1 คือ glutamic acid มี 2.21 และ 1.85 กรัมต่อ 100 กรัมน้ำหนักแห้ง มากรองลงมาตามลำดับใน A14 คือ phenylalanine aspartic acid arginine และ leucine มีปริมาณ 1.88, 1.81, 1.75 และ 1.75 กรัมต่อ 100 กรัมน้ำหนักแห้ง ใน B1 นั้นมี arginine leucine lysine และ phenylalanine มากรองลงมาตามลำดับ มีปริมาณ 1.55, 1.53, 1.46 และ 1.42 กรัมต่อ 100 กรัมน้ำหนักแห้ง กรดอะมิโนที่ตรวจไม่พบเลยมีซิสตีน และมีเมไธโอนีนน้อยมากในทั้งสองสายพันธุ์

ปริมาณกรดอะมิโนต่อ 100 กรัม

▨ A₁₄
□ B₁

กราฟที่ 16 แสดงปริมาณกรดอะมิโนของกรดอะมิโนในสายใยของรา *A. niger*

สายพันธุ์ A₁₄ และ B₁ ที่เลี้ยงในอาหารที่ประกอบด้วย

น้ำตาล 2.3% (NH₄)₂SO₄ 0.5% และ KH₂PO₄ 0.2% ในปริมาณ 2 กรัม